[illegible]STE JAARGANG No. 8969 ZATERDAG 6 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Felle taal te Caracas

Guatemalaans minister spreekt van neo-fascisme en internationale reactie

Caracas. — De Guatemalaanse minister van buitenlandse zaken, Guillermo Toriello, heeft zich gisteren, evenals zijn Argentijnse ambtgenoot, Remorino, uitgesproken tegen „het houden van Amerikaanse volken in semi-koloniale omstandigheden en een beroep gedaan op de solidarirteit van het Westelijk Halfrond om een einde aan deze toestand te maken. Toriello gispte vervolgen fel „de inmenging van de internationale reactie" in de binnenlandse aangelegenheden van zijn land „onder het voorwendsel van strijd tegen communistische infiltratie". De minister verklaarde, dat Rusland zich niet in de binnenlandse zaken van zijn land gemengd had en ook niet zou mengen. Toriello zeide zich te zullen verzetten tegen „internationalisatie van het McCarthy-isme" en tegen „elke resolutie of verklaring, zogenaamd gericht tegen het communisme, die in strijd is met de grondbeginselen der democratie".

Aanslag Portorikeinen van invloed op conferentie?

De Guatemalaanse minister hekelde tenslotte de „ondoelmatigheid der inter-Amerikaanse organen, die in plaats van de democratie en de ontwikkeling van Latijns-Amerika aan te moedigen, de huidige toestand van economische wanorde bestendigen en de consolidatie van neo-fascistische regiems niet hebben kunnen beletten".

Van de hand gewezen

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Foster Dulles, heeft inmiddels in een verklaring aan de pers met kracht de beschuldiging van zijn **Guatemalaanse ambtgenoot,** dat de Verenigde Staten zich in de binnenlandse aangelegenheden van Guatemala mengen, van de hand gewezen. Dulles zei het te betreuren, dat de conferentie te Caracas wordt misbruikt „om de Amerikaanse staten te belasteren en eventuele verschillen van inzicht uit te buiten". Hij verklaarde er zeker van te zijn, dat de conferentie zal vaststellen, dat het beheersen van de politieke instellingen van een Amerikaanse staat door het internationale communisme, een buitenlandse inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van een staat betekent en een ernstige bedreiging van de vrede in Amerika vormt.

Volgens Dulles had Toriello duidelijk te kennen gegeven, dat hij niet alleen gekant is tegen iedere verklaring tegen het internationale communisme van de zijde van deze Pan-Amerikaanse Conferentie, maar ook geen waarde hecht aan de resoluties, die op de vorige conferentie mede door Guatemala zijn goedgekeurd en waarin „de Amerikaanse landen eenstemmig het internationale communisme veroordeelden als zijnde strijdig met de Amerikaanse vrijheid en een gevaar vormen voor de Amerikaanse staten".

Minister Toriello verklaarde in zijn rede ook nog, dat Guatemala nooit accoord zal gaan met de bezetting van Belize (Brits Honduras), die Guatemala als een schending van zijn grondgebied beschouwt.

Terug aan Amerikaanse staten.

De Argentijnse minister van buitenlandse zaken, Jerónimo Remorino, zeide er zeker van te zijn, dat de conferentie zal besluiten, dat gebieden, die bezet worden gehouden door niet-Amerikaanse mogendheden, „weer terug moeten komen aan de Amerikaanse staten, waaraan zij behoren. De conferentie zou zich zonder twijfel afkeurend uitlaten over „het gebrek van geweld ter handhaving van de bezetting".

Remorino wilde een oplossing van het communistische probleem zoeken in verhoging van het levenspeil en in maatregelen, die noodzakelijk zijn voor de binnenlandse orde.

De legatie van Uruguay heeft gisteren een motie ingediend, waarin de secretaris-generaal van de Organisatie van de Amerikaanse Staten, Alberto Lleras, gevraagd wordt zijn ontslagaanvrage in te trekken. Lleras diende dit gisteren in tijdens een rede tot de voltallige vergadering.

Van Maandagmiddag tot Woensdagmiddag is er een periode van rust geweest, officiële rust althans. De berichten uit Washington omtrent de aanslag die door enkele Portorikeinen in het Congres is gepleegd, waren namelijk voldoende om iedere rust te verstoren.

Wat de consequenties van deze gebeurtenis in verband met de Pan Amerikaanse Conferentie zullen zijn, kan niemand voorspellen. Dat deze daad van grote invloed zal kunnen zijn op het verloop van de Conferentie, is een zaak, waarover ieder het eens is. Vooral in Amerikaanse kringen te Caracas hebben de berichten diepe indruk gemaakt en verslagenheid teweeg gebracht en er bestaat een neiging om de gebeurtenis te wijten aan communistische invloed. Aangezien echter vanwege het Carnaval de kranten in Caracas niet uitkwamen, is het tot nu toe moeilijk te overzien welke invloeden achter deze aanslag zaten en wat de arrestatie van de daders is gebleken. In delegatiekringen is men — juist met het oog hierop — zeer gereserveerd met zijn oordeel.

Een ANP-verslaggever seinde gisteren, dat de diverse delegaties Woensdagmorgen in het Panteon Nacional een hulde aan Simon Bolivar brachten. Op de avond van die dag werd de eerste plenaire vergadering gehouden, waarin een aantal huishoudelijke zaken aan de orde werden gesteld. Hoewel de opening van de Tienda Pan Amerikaanse Conferentie dus Maandag plaats vond begon het Congres in feite pas Donderdag aan de eigenlijke werkzaamheden.

Nieuwe president van Surinaams Hof van Justitie

Paramaribo. — Naar verluidt, kan dezer dagen de benoeming worden verwacht van mr dr J.C. de Miranda tot president van het Hof van Justitie, daartoe aan de Kroon voorgedragen door de Surinaamse regering.

LAATSTE NIEUWS

Russen herdachten Stalins dood

Moskou. — Duizenden Russen hebben gisteren op de eerste verjaardag van Stalins dood een bezoek gebracht aan het graf van Lenin en Stalin op het Rode Plein. Zwart omfloerste vlaggen hingen van de openbare gebouwen in Moskou en de Russische bladen wijdden voor het eerst artikelen aan Stalin sinds zijn begrafenis.

Recht tot het Hart

— Voor onze plicht moeten wij onze genoegens weten op te offeren.

Landsminister Sprockel vraagt ontslag

Naar wij vernemen heeft hedenochtend Landsminister J. H. Sprockel, de vertegenwoordiger van de KVP in de Regeringsraad, bij de Gouverneur zijn ontslag als Landsminister ingediend.

Communiqué van de K.V.P.

Per brief d.d. 17 Februari j.l. heeft de K.V.P. zich gewend tot de Regeringspartijen, om de voorwaarden kenbaar te maken, onder welke zij bereid zou zijn haar steun aan de Regering te continueren.

Hangende onderhandelingen dienaangaande, o.a. met de N.V.P., heeft een vertegenwoordiger van die partij in de Staten de afwikkeling van deze zaak eenzijdig verstoord door in de Openbare Statenvergadering van Vrijdag 5 Maart j.l. een motie van vertrouwen in de Regering aan de orde te stellen.

Daar de K.V.P. haar stem aan zulk een motie slechts zou kunnen geven na schriftelijke toezegging, dat de door haar gestelde voorwaarden vervuld zouden worden, en daar dit op genoemd moment nog niet was geschied, zag zij zich in de onmogelijkheid geplaatst de motie te steunen.

Omdat de gevolgde procedure bovendien een nieuwe inbreuk betekende op de geest van loyale samenwerking ,zonder welke een vruchtbare regering onmogelijk is, heeft de K.V.P. besloten haar vertrouwen in de Regering op te zeggen en heeft zij haar Vertegenwoordiger in de Regeringsraad verzocht, zijn positie in dit licht te bezien.

Om het landsbelang te dienen heeft de K.V.P. drie jaar geleden deelgenomen aan het toenmaals gevormde kabinet. Nu de ontwikkeling van zaken onomstotelijk duidelijk voor haar gemaakt heeft, dat het landsbelang door haar samenwerking met de huidige Regering niet meer gebaat is, trekt zij zich terug. bewogen door hetzelfde ideaal, dat naar best vermogen bij al haar handeling haar uitsluitend richtsnoer is geweest.

E. J. MORKOS
Voorzitter

Portorikeinen achten zich niet schuldig

Washington. — De vier Portorikeinen van de aanslag in het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden hebben voor de rechter verklaard niet schuldig te zijn, „daar zij in het belang van de verdediging van hun land hebben gehandeld". Als voorlopige datum voor het begin van het proces is 5 April aangenomen. De borgsom is vastgesteld op 100.000 dollar.

Brits fregat begeleidt Argentijns vaartuig

Buenos Aires. — Een Brits fregat heeft opdracht gekregen een Argentijns vaartuig te begeleiden, waarmee de Argentijnse minister van marine, schout-bij-nacht Anibal Olivieri, een reis door de Zuidelijke IJszee maakt, aldus heeft de Britse ambassade te Buenos Aires gisteren bekend gemaakt. In de verklaring wordt gezegd, dat de Britse regering, hoewel zij slechts „langs een omweg van de plannen van schout-bij-nacht Olivieri had gehoord", toch er voor wilde zorgen, dat hij „op gepaste wijze werd ontvangen op zijn tocht door Brits gebied".

Zoals bekend, maken zowel Argentinië als Chili aanspraak op de eilanden in dit gebied.

Prins Bernhard op Witte Huis

Washington. — Vandaag zal Z.K.H. prins Bernhard de gast zijn op het Witte Huis, waar de lunch zal worden gebruikt. De gasten van president Eisenhouwer zullen uitsluitend mannen zijn. Uitgenodigd zijn de Nederlandse ambassadeur, dr J.H. van Roijen, de plaatsvervangende minister van buitenlandse zaken, Walter Bedell Smith, generaal Lawton Collins, de vertegenwoordiger van de Verenigde Staten bij de permanente NAVO-commissie, generaal Alfred Gruenther, de bevelhebber van de strijdkrachten van het Atlantische Pact in Europa, en Milton Eisenhower een broer van de president.

Kardinaal Massimi overleden

Rome. — Te Rome is vandaag op 76-jarige leeftijd overleden kardinaal Massimi. Door zijn dood is de eerste vacature ontstaan in het heilige college van kardinalen sinds Paus Pius de XII het een jaar geleden op de volledige sterkte van 70 bracht. Kardinaal Massimi leed reeds verscheidene jaren aan een hartkwaal. De overledene was een van de negentien kardinalen van de Romeinse Curie (het centraal bestuur an de katholieke kerk) en prefect van de apostolische signatuur. Ook was hij lid van het genootschap voor de voortplanting des geloofs.

Amerikaanse politie ontdekt zwaar kaliber anti-tank-kanonnen in New Yorks huis

New York. — De New Yorkse politie heeft meegedeeld, dat in een opslagruimte van een woonblok in Manhattan onder meer 27 anti- tankkanonnen van zwaar kaliber en 24 kisten ammunitie, 25 automatische geweren met vier kisten ammunitie en vijf kisten met handgranaten ontdekt zijn.

De eigenaar van het gebouw zei, dat hij de ruimte aan iemand had verhuurd, die zei er kisten te willen maken. Deze persoon had de naam Mario Cruz opgegeven. De eigenaar zei, dat kort geleden vrachtauto's met kisten waren aangekomen, die voor het perceel in kwestie werden uitgeladen. Volgens de politie is Mario Cruz een Cubaan. Zijn partner is Roberto Oscar Acevedo. De politie verklaarde verder geen verband te hebben gevonden tussen de Portorikeinse en Cubaanse revolutionairen. De ontdekte wapens waren gereed voor verzending.

Graz. — Als protest tegen de voortgezette bezetting van Oostenrijk heeft het provinciale bestuur van Stiermarken besloten, dat voortaan geen vlaggen meer zullen worden uitgestoken op de officiële „zogenaamde bevrijdingsdag".

Engeland kiest zijn sportvrouw van het jaar. Miss Pat Smythe, de bekende paardrijdster is in Engeland gekozen tot de sportvrouw van het jaar. Miss Pat Smythe met een koehorn uit Texas, die daar voor de jacht worden gebruikt.

Voortijdige motie deed KVP regering de rug toekeren

Onderling overleg door NVP-manoeuvre op dood spoor

WILLEMSTAD. — Aan het lijdzaam continueren van de KVP-regeringssteun is gisterochtend tijdens de openbare statenvergadering een even abrupt als verrassend einde gekomen. Terwijl het overleg tussen de KVP en de overige regerings- en coalitiepartijen volop aan de gang was en de NVP mondeling had toegezegd, de door de KVP noodzakelijke geachte voorwaarden voor verdere regeringssteun te accepteren, gooide statenlid H. P. Kwiers (NVP) de zorgvuldig op de avond van te voren uitgedachte troefkaart uit, door plomp verloren tijdens de debatten een motie van vertrouwen te stellen. Hoewel mr. I. C. Debrot nadrukkelijk verklaarde, dat zijn fractie deze motie zeer misplaatst achtte — ook op de formulering had hij wel het een en ander aan te merken — kon bedoelde motie niet op zijn steun rekenen, de NVP moest dus wel weten, wat de consequenties van deze motie zouden kunnen betekenen. Welnu, de motie werd na ampele discussies aangenomen met elf stemmen voor en de DP, PPA, COP en KVP (9 stemmen) tegen.

Het overleg tussen de diverse partijen werd hierdoor alle wind uit de zeilen genomen, voor de KVP betekende deze gang van zaken niets meer en minder dan een opzeggen van het vertrouwen in de regering. Landsminister J. H. Sprockel zal hieruit zijn gevolgtrekkingen al te gemakkelijk kunnen trekken en zou reeds onmiddellijk zijn portefeuille ter beschikking hebben gesteld, ware het niet, dat hij gisteren toevallig op Westpunt vertoefde. Na de stemming heette het lid H. L. Braam op minzame wijze de KVP hartelijk welkom in de kring der oppositie partijen.

Landsminister Sprockel thans demissionair

Voordat deze motie werd aangenomen waren de discussies niet van de lucht. De heer I. C. Debrot betoogde o. m., dat de tekst van de motie hem nog al wat gewrongen in de oren klonk, zo zag spreker niet in, welk causaal verband bestond tussen een RTC en wijziging in het beleid der regering. Hij memoreerde, dat de KVP juist wèl wijziging in het beleid van de Regering wenste, n. l. een activering van dit beleid. Hij verwees naar het door het Bestuur van de KVP ingenomen standpunt, zoals dat in een brief aan de NVP, AVP- en UNA fractie is uiteengezet.

Ook was de heer Debrot de mening toegedaan, dat men toch moeilijk kon spreken over een „politieke reconstructie van het Koninkrijk", hij vroeg zich af op welke wijze men bijv. de politieke structuur van Nederland kon veranderen; waar de motie buitendien nog sprak van een „planmatige" uitvoering van het regeringsprogramma, zoals medegedeeld in de Memorie van Antwoord, deelde spr. mede, dat hij de M. van Antwoord amper had ontvangen om deze te kunnen doornemen.

De heer **P. v.d. Hoeven** kon de tekst van de motie weinig bewonderen, hij had het gevoel, dat hier politiek spel werd gespeeld en dat het van de indiener de bedoeling is, om deze motie te doen verwerpen. Toen de heer **Kwiers** mededeelde, dat hij deze motie had ingediend omdat hetgeen reeds was gebeurd niet bevorderlijk was voor het landsbelang — de verkiezing doet zich n.l. meer en meer gelden en er werden over en weer de nodige „vriendelijkheden" gewisseld (Red) — klonk dit de heer v.d. Hoeven bepaaldelijk vreemd in de oren.

De heer v.d. Hoeven merkte n.l. op, hoe de heer Kwiers van te voren wist, wát in de staten zou gebeuren en reeds in het bezit was van een getypte motie.

Henny Eman stelde deze motie in het licht van de plaatselijke omstandigheden. „Indien de heer Debrot bezwaren had tegen de tekst, laat hij hem dan zelf opstellen", aldus luidde zijn vriendelijke uitnodiging, die uiteraard door mr I.C. Debrot even vriendelijk als gedecideerd werd afgeslagen.

De heer **E. Jonckheer** verklaarde tegen de motie te zullen stemmen, het beleid van de RR heeft nimmer de goedkeuring van zijn fractie kunnen wegdragen, ook nu zou hij dus tegen de motie stemmen. Ook de heer Jonkheer kon zich gedeeltelijk met de opmerkingen van de heer Debrot verenigen, waar het betrof de formele bezwaren met betrekking tot de tekst. De heer **E. Morkos** liet in een fel betoog er overigens geen twijfel over bestaan, dat hij zijn steun niet zou geven; aan geen enkele motie dan ook. zelfs niet aan een motie van wantrouwen of motie van twijfel, indien een dergelijke motie zou bestaan. In het huidige stadium voelde spr. weinig voor een motie, hij zou met belangstelling het verdere verloop van de discussies afwachten.

De vuile was

Het lid Isa merkte op, dat er politiek spel gespeeld werd, waarbij hij de brief van de KVP belichtte als een stunt om er politieke munt uit te slaan. Dit viel spr. van de KVP, die zich gaarne de enige principiële partij noemde, wel wat tegen. Hij zou tegen deze motie stemmen vanwege het feit, dat de regeringspartijen binnenskamers onenigheid hebben, maar op grond van het feit, dat zijn fractie de Regering niet heeft kunnen steunen.

De heer **P. v.d. Hoeven** merkte op dat de vuile was tussen de regeringspartijen in het openbaar is gebracht Indien het lid Morkos gehaaid geweest zou zijn, aldus spr, dan....

Elf tegen negen

Tenslotte werd de motie in stemming gebracht. de DP en PPA fractie, alsmede de KVP leden Debrot en Morkos en v.d. Hoeven (COP) stemden tegen de motie, de overige leden — elf in getal — gaven de regering hun vertrouwen.

De stemmen verhouding 11—9, waarmede deze motie werd aangenomen, zou, indien de vacature Henriquez niet had bestaan en wanneer dr de la Fuente aanwezig zou zijn geweest, tot 13—9 zijn getransformeerd.

Overleg geen zin

De heer **E. Morkos** verklaarde ons daarna, dat verder overleg geen zin meer had en dat Landsminister J.H. Sprockel, met wie hij tevergeefs contact had gezocht, zou dienen af te treden. Opmerkelijk is, dat alleen de heer Kwiers de motie — zij het zwak — toelichtte, terwijl mr dr M.F. da Costa Gomez, die bij andere gelegenheden, waar moties ter sprake worden gebracht aan de discussies deelneemt, zich thans in een veelbetekenend stilzwijgen hulde.

De heer **P. v.d. Hoeven** vroeg zich af — zoals de motie zegt — hoe nu de Regering op de grootst mogelijke steun zou kunnen rekenen, indien de motie met zo'n geringe meerderheid van stemmen is aangenomen.

Ingekomen stukken

Keren wij terug naar het begin van de vergadering, die werd voorgezeten door statenvoorzitter Ch. E.W. Voges, dan bleken heel wat ingekomen stukken en adviezen der commissies in portefeuille te zijn.

Het advies m.b.t. de wijziging van het nadelig saldo van de begroting van het eilandgebied de Bovenwindse Eilanden voor 1953 heeft tot geen bedenking aanleiding gegeven. Slechts zou gaarne worden vernomen, wanneer met de bouw van de bijzondere school te Windwardside op Saba een aanvang zal worden gemaakt, alsmede op welke basis de extrauitkering aan de arbeiders, werklieden en ambtenaren in dienst van het eilandgebied de Bovenwindse Eilanden heeft plaats gevonden.

Het laatste gedeelte van de vraag werd ook gesteld m.b.t. de Bonairiaanse Begroting.

Het eindverslag op de 2de Aanv. Begroting 1953 werd eveneens aangenomen. In dit advies lezen wij o.m , dat bedoeld ontwerp niet als agendapunt voor de openbare vergadering van 29 December 1953 was opgenomen, waaruit de Regering de conclusie heeft kunnen trekken, dat de beantwoording niet van dien aard is

(Vervolg: zie pag. 2)

De motie

De Staten van de Nederlandse Antillen, in openbare vergadering bijeen op de 5de Maart 1954;

Overwegende, dat het niet gewenst is in verband met de Conferentie Nederland-Suriname-Nederlandse Antillen wijziging te brengen in het beleid der Regering;

Overwegende, dat voor de voorgenomen politieke reconstructie van het Koninkrijk en de planmatige uitvoering van het Regeringsprogram, laatstelijk medegedeeld in de Memorie van Antwoord op de begroting 1954, het van belang is, dat de Regering op de grootst mogelijke steun van de Staten kan rekenen;

Spreken hun vertrouwen uit in de Regering en gaan over tot de orde van de dag.

45-urige werkweek een feit!

Statenvergadering . . .

(Vervolg van pag. 1)

gevonden, dat een onmiddellijke openbare behandeling kon volgen. Voordat de Staten evenwel in de gelegenheid waren het Eindverslag uit te brengen, kwamen zij in het bezit van de 2de Nota van Wijzigingen met Toelichting daarop. Aangezien hierbij vrijwel alle principiële kwesties weggenomen worden, is er geen aanleiding meer om nog verder daarop in te gaan, zodat met een enkele opmerking kon worden volstaan.

In het Voorlopig Verslag werd ernstig critiek geuit op het Regeringsbeleid m.b.t. de Reclassering. Reeds op 12 Juni 1953 gaf de Regering in de Nota n.a.v. het Eindverslag op de begroting 1953 toe, dat de reclassering en een gedeelte van de jeugdzorg landstaak is.

Hoewel de Regering ten spoedigste een bedrag ten laste van de begroting 1953 had moeten opbrengen geschiedde dit op de 2de aanvullende begroting, aan het eind van 1953. Het gevolg was, dat de stichtingen voor de reclassering over het gehele jaar 1953 géén subsidie gehad hebben, daar de eilandgebieden, zolang en voor zover geen overdracht heeft plaats gevonden, geen gelden tot dit doel uittrekken.

Het zeer trage handelen van de Regering heeft dus een toestand geschapen, die zonder meer afkeurenswaardig genoemd kan worden. De stichtingen voor de reclassering toch vervullen een taak, die eigenlijk overheidstaak is en waarvan de Overheid trouwens een dankbaar gebruik maakt. Uit het onlangs uitgebracht rapport-Mulock-Houwer blijkt hoezeer de huidige toestand onbevredigend is en het subsidiebeleid onjuist geacht moet worden. In stede van zich nu tot het uiterste in te spannen om de stichtingen, die een eigen apparaat hebben opgebouwd met een vaste ambtenaar en wat dies meer zij, en die zich in schulden hebben moeten steken om hun taak, die — het zij nogmaals gezegd — in feite overheidstaak is, te vervullen, in staat te stellen dóór te werken, kwam de Regering eerst op 22 Januari 1954 in een Commissievergadering teneinde de gemaakte fout van het niet tijdig opbrengen van de vereiste gelden op de begroting 1953 althans gedeeltelijk te herstellen.

Een van de consequenties is geweest, dat de stichting op Curaçao, die reeds meer dan een ½ jaar beschikt over een jeugdhuis, haar aangeboden door de Rotary, het gebouwtje niet heeft kunnen openen, daar het voor de inventaris bestemde geld gebruikt moest worden voor salarissen in afwachting van de uitkering der subsidie. Anderzijds ging en gaat de Regering echter wel voort met door de rechter ter beschikking gestelde jeugdige personen aan de zorgen der stichting toe te vertrouwen.

N.a.v. het onderzoek naar omstandigheden, waaronder het Curaçaose winkelpersoneel werkt en leeft, werd in een advies bericht, dat de Staten ten spoedigste een veiligheidslandsverordening willen tegemoet zien, waarin o.m. de hygiënische voorzieningen wettelijk voorgeschreven worden, welke ten behoeve van werknemers getroffen behoren te worden.".

Herinnert U zich het nog?

Landsminister Plantz kreeg eveneens enkele harde woorden te horen. Zoals bekend, werd de openbare behandeling van de goedkeuring van de begroting der Landsloterij 1954 uitgesteld, totdat de Staten in het bezit zouden zijn van de nieuwe lijst van wederverkopers. Deze nieuwe lijst zou blijkens een brief van 10 December 1953 met ingang van 1 Januari 1954 van kracht worden. Hoewel reeds 2 maanden zijn verstreken, mochten de Staten bedoelde lijst nog steeds niet ontvangen. **Aan de destijds door Landsminister Plantz gedane toezegging wilden de Staten hem daaraan nog eens herinneren.**

Het advies inzake credieten voor onderstanden en instelling van een ouderdomspensioen, had heel wat voeten in de aarde.

De heer **Jonkheer** wilde n.l. een brief schrijven, waarin hij voorstelde de zaken af te handelen. De heer **v.d. Hoeven** stelde voor de materie naar de commissie te verwijzen, de heer **Abraham** wenste directe mondelinge behandeling. De heer **Morkos** wenste de zaak ook naar de commissie te verwijzen, hij wees de DP terecht met de opmerking, n.l. dat hij reeds veel eerder op de onderstanden was gevallen.

Spr. citeerde daarbij enkele notulen van een jaar terug. De heer **Isa** wilde de politieke vlieg niet laten wegvliegen en verweet de KVP, dat zij niet consequent was. Indien de KVP een brief schrijft met een bepaald aantal eisen, waar de onderstand deel van uitmaakt, waarom wil de heer Morkos dan deze aangelegenheid naar de commissies verwijzen? **Mr I.C. Debrot** gaf daarop ten antwoord, dat het KVP voorstel verder ging, zijn fractie wilde direct antwoord hebben en weten hoe het er nu mee staat.

De heer **Isa** was nu de mening toegedaan, dat de bedoeling van de KVP hem duidelijk werd. Toen destijds de DP bepaalde punten naar voren bracht, kon dit geen genade in de ogen van de KVP hebben en heeft zij zelfs tegengestemd.

Een show

De heer **P.v.d. Hoeven** concludeerde, dat de verkiezingen op de ruggen van de ouden van dagen werden uitgevochten. Met betrekking tot de eerder gedane mededeling van de heer Morkos, n.l. dat de Regering reeds een stuk gevorderd was op de weg om deze onderstandsregeling te bewerkstelligen, construeerde spr. de gedachtengang, n.l. dat de KVP in haar brief bij de Regering naar de bekende weg heeft gevraagd. Want in bedoelde brief, aldus spr. werd gevraagd naar bepaalde voorzieningen, die reeds door de Regering zijn gereedgemaakt, spr. noemde het optreden van de KVP in deze een „show". **Julio Abraham** vreesde vertraging en drong aan op spoedige behandeling van deze materie. **E. Jonkheer** verbaasde zich over de houding van de heer Morkos, reeds langer dan een jaar zijn wij met de Regering in onderhandeling getreden om tot een bepaalde afronding van zaken te komen en nu wil de heer Morkos de zaak weer op de lange baan schuiven, een handelswijze, waartegen spr. zich fel moest keren.

De heer **Morkos** deelde n.a.v. de gemaakte opmerkingen mede, dat hij geen geheimen te verbergen had. De KVP brief werd geschreven omdat men ontevreden was. Spr. releveerde hoe in de jaren 1951—1953 de portefeuille van Sociale Zaken beheerd werd door een vertegenwoordiger van de COP in de Landsregering. Spr. ontvouwde, dat men over diens optreden nu niet bepaald enthousiast kan zijn, de heer v.d. Hoeven, aldus spr., zou er goed aan doen de hand in eigen boezem te steken.

Hierna diende de heer Kwiers zijn motie in.

Tegen het R. v. O.

Mr I.C. Debrot voerde aan, dat het stellen van de motie indruiste tegen het R.v.O., waarop voorzitter Voges opmerkte, dat iedereen spreekt over onderwerpen, die niet op de agenda thuis horen, iedereen zondigt dus tegen het R.v.O..

Na ampele discussies werd de motie aangehouden tot het volgende agendapunt.

Met betrekking tot de voorgestelde procedure van het al of niet verzenden van een brief aan de RR m.b.t. de onderstand, werd tenslotte op voorstel van Voges een modus gevonden, die hierop neerkwam, dat men zou stemmen over voortzetting van de materiële inhoud van de brief.

Degenen, die deze brief naar de commissie zouden willen verwijzen, zouden hiervan doen blijken door tegen te stemmen. De vergadering ging hiermede accoord en zo werd met de stemmen van Laclé, Goslinga, Kwiers, v.d. Hoeven, Dirks, Eman, de Cuba, Debrot; Morkos de Lannooy Voges en Vlaun tegen de brief naar de commissie verwezen.

Meer loten

Henny Eman hield een pleidooi voor Aruba, dat meer loten uit de Landsloterij wilde hebben, hij noemde op grond van de eilandenregeling een verhouding van 35 voor Aruba en 65 voor Curaçao. De heer **Yrausquin** juichte het toe, wanneer meerdere loten voor de landsloterij zouden komen, maar hij wenste tevens een neutrale commissie, die het toezicht zou houden op de wijze, waarop deze loten worden verdeeld. Het was spr. n.l. bekend, dat Henny Eman aan een ieder loterijbriefjes beloofde, vermits die lid zou zijn van de AVP.

De heer Eman gaf toe, dat de heer Yrausquin gelijk had, als goede propagandist van de AVP was hij dit verplicht te doen en dat ging naar zijn mening niemand aan. Spr. stelde zich op het standpunt, dat een ieder vrij was te doen en te laten wat hij wilde. Op zijn beurt beschuldigde hij de heren Yrausquin en Croes hetzelfde gedaan te hebben, hij nam hen dat niet kwalijk, maar dit wilde spr. toch wel even opmerken. Later verklaarde het lid Yrausquin met stemverheffing dat hij nooit of te nimmer loten had beloofd.

Het was tegen twaalf uur geworden, toen de heer Voges het voorstel deed de vergadering te schorsen tot 2 uur. Hierover bleek verschil van mening te bestaan, waarna gestemd werd over al of niet schorsen der vergadering. Met de leden Goslinga, Yrausquin, B. Daal, Vlaun, Croes, Eman, de Cuba en Braam vóór en de overige leden tegen werd de vergadering voortgezet, waarna de herstemming van het landsontwerp zegelverordening aan de orde kwam. Zoals reeds bekend hebben de stemmen tijdens de vorige vergadering gestaakt, zodat naar de regels van het spel de beraadslagingen moeten worden gestopt en de herstemming in een volgende openbare vergadering zou dienen te geschieden.

Landsminister Plantz vroeg uitstel van behandeling, opdat de leden de materie nog eens zouden kunnen bestuderen. Het R.v.O. wees er op, dat herstemming zou dienen plaats te vinden in een volgende openbare vergadering, hetgeen naar de mening van spr. niet behoefde te impliceren, dat dit juist deze vergadering moest zijn. Beslist openhartig was de opmerking van voorzitter Voges, toen deze verklaarde de behandeling te zullen voortzetten, ook al wisten de meeste statenleden toch niet waarover het gaat.

De discussies werden hoofdzakelijk gevoerd of op het voorstel van de regering kon worden ingegaan. Na ampele discussies werd met 13—7 stemmen besloten de stemmen aan te houden. **Henny Eman** wilde weten of de zegelverordening ten goede zou komen aan het eiland of niet.

Zou deze belasting **niet** aan het eiland toebehoren, dan was hij er tegen. Opgemerkt dient te worden, dat Landsminister Plantz tijdens de debatten verklaarde, dat de zegelverordening **niet** als een eilandsbelasting was te beschouwen.

Arbeidsregeling

Over de arbeidstijdenregeling is ook uitvoerig van gedachten gewisseld. Ook hier was het slechts een kwestie van stemmen, maar alvorens de stemming zou plaats vinden, ontstaat er een debat met de teneur van de werkweek op 45 uur te brengen, maar daarnaast er voor te waken, dat de werknemers niet in loon achteruitgaan; dus het volle salaris naar rato van 48 uur uitbetaald zouden krijgen.

Destijds heeft de heer Braam enkele vragen gesteld aan de Landsminister van Sociale Zaken, F. Eman. Ook andere leden wensten antwoord te hebben op gestelde vragen, de heer Braam hoopte nu, dat de regering eens klaar zou komen met het in uitzicht gesteld onderzoek. Ook de heer **v.d. Hoeven** beleefde een verrassend moment, toen hij de Landsminister om antwoorden vroeg en bedoelde landsminister niet wist over welke vragen het ging. De heer **v.d. Hoeven** citeerde dan zijn gesproken woord via de notulen.

Hoewel Landsminister Eman verklaarde, dat de door de heer v.d. Hoeven voorgestelde redactionele wijziging — het voegwoord „en" moest worden vervangen door „of", teneinde de culminatie van de wetsbepalingen te voorkomen — niet nodig was, nam hij later toch zonder enige nadere uitleg een daartoe strekkend amendement van P.v.d. Hoeven staande de vergadering over. Het volle gewicht van de debatten bleef echter rusten op het voorstel Braam, waarbij gewaarborgd zou worden, dat de arbeiders bij een minder-urige werkweek toch niet in loon achteruit zouden gaan. Nadat de heer Braam een uitvoerig debat had gehouden, over de strekking van zijn voorstel, deelde Landsminister Eman mede, dat de Regering van de arbeidstijdenregeling geen loonregeling kon maken, hij persisteerde dan ook om de arbeidstijdenregeling aan te nemen, zoals de RR dit voorstelt. Het lid **Braam** was hiermede niet tevreden en wierp op, dat arbeid en loon onafscheidelijk met elkaar verbonden waren, wie arbeid zegt, denkt aan loon.

Henny Eman merkte op dat men loon krijgt naar prestaties, vermindering van het aantal werkuren mag nimmer leiden tot vermindering van loon, aldus Henny Eman, buitendien vroeg hij zich af, of de maatschappijen een en ander zouden kunnen bekostigen.

Yrausquin was van mening, dat hier sprake was van misbruik der arbeidstijden.

In andere landen heeft met een 42-urige en in de USA een 40-urige werkweek. Spr. rekende voor, dat indien de arbeidstijd met 3 uur zou wor-

(vervolg zie pag. 3)

Slechts tien cent kost het, als U Uw schoenen met behulp van deze machine van stof wilt laten ontdoen. Ze staat opgesteld in een Métro van Parijs.

Luis Brion

W'stad. — Het ijverige Colombiaanse Ministerie van Volksopvoeding heeft kort geleden het 23ste deel gepubliceerd van zijn reeks documentaire uitgaven betreffende de geschiedenis. Dit deel is geheel gewijd aan de bekende Curaçaose held Luis Brion (1782-1821). Het boek kan het best omschreven worden als een verzameling documenten, waarop een geschied-schryver een volkomen betrouwbaar en controleerbaar geschiedverhaal zou kunnen opbouwen. Al is het compilatiewerk op de eerste plaats geschreven als bronnenpublicatie ten behoefte van de Colombiaanse geschiedschrijving, toch kan menig ander geschiedschrijver er zijn voordeel mee doen. Ierland, de Verenigde Staten van Noord Amerika, Frankrijk en Spanje zullen deze uitgave in hun wetenschappelijke bibliotheken niet kunnen missen, evenmin als Curaçao, dat getuige was van zijn heldenmoed, maar in het diepst van zijn hart tevens het vaderland gebleven is van deze Colombiaanse admiraal, die toen hij ernstig ziek werd, overgebracht wenste te worden, om te sterven op Curaçaose bodem.

Alle documenten, vanaf zijn doopbewijs uit de doopboeken van onze St. Annakerk, tot zijn dood en begrafenis op Rozentak, zijn overbrenging naar Caracas, de officiële acte van zijn opgraving en overbrenging, de rede hierbij uitgesproken door Dominee Hamelberg, zijn correspondentie met vele grote persoonlijkheden, vinden we hier in één boek bijeen, keurig uitgegeven, met enkele goede foto's voorzien, ook van Curaçao.

Misschien is het mij geoorloofd hier even op te merken, dat Teodoro Brouwers geen „Pastor Protestante" was, maar een katholiek priester en hoofd van de Missie (blz.234). Twee maal komt de naam Eumens voor waar Euwens bedoeld is. (blz. 3 en 234).

Het „Ministerio de Educacion Nacional" van Colombia heeft met deze uitgave een grote dienst bewezen aan allen die belang stellen in de geschiedenis van het Caraibisch Gebied.

M.D. Latour O.P.

GOUVERNEUR TERUGGEKEERD

Willemstad. — Gisteravond om 9.40 uur is Z. Exc. Gouverneur mr A.A.M. Struycken uit Aruba teruggekeerd. Zoals bekend gemaakt vertoefde de Gouverneur met zijn echtgenote enkele dagen op Aruba.

RADIO HOYER OFFICIEEL IN DE LUCHT

Willemstad. — Zoals wij reeds Donderdag j.l. wisten te melden, zal Radio Hoyer a.s. Woensdag officieel in de aether komen. Hedenochtend kregen wij de officiële bevestiging. De laatste proefuitzending zal derhalve op Maandagmorgen van 6 tot 7.30 uur geschieden.

Morgen, Zondag, zal Radio Hoyer uitzenden 's middags van 1 tot 4 uur en 's avonds van 7 tot 10 uur.

LET OP HET AANVANGSUUR

Willemstad. — Maandag en Dinsdagavond zal in CINELANDIA worden vertoond de Spaanse film „Los que no deben nacer". Wij attenderen onze lezers er op, dat het tijdstip van de aanvang is gesteld op 18.45 en 21.15 uur. Waarvan acte. Maandag komen wij op deze voorlichtingsfilm terug.

KOGELSTOTEN

W'stad. — Naar men ons mededeelt zal Adriana op Maandag a.s. uitkomen op het nummer kogelstoten. Zoals bekend vertegenwoordigt Adriana de Ned. Antillen op de Centraal-Amerikaanse spelen die in Mexico gehouden worden.

LIJDENSMEDITATIES IN KERK VAN GROOT KWARTIER

Groot Kwartier. — Aanstaande Maandagavond om 8 uur zal in de kerk van Groot Kwartier de eerste der door pater C. Micklinghoff te geven Lijdensmeditaties gehouden worden. De predikaties zijn in de Nederlandse taal. Verwacht wordt, dat zeer velen deze Lijdensmeditaties zullen bijwonen.

KRACHTIGE WINDSTOTEN GEREGISTREERD

Willemstad. — Hedenmorgen werden twee zeer krachtige windstoten geregistreerd. De eerste om 00.42 uur, en de tweede om 03.30 uur. Beiden hadden een snelheid van 30 mijl per uur. (ongeveer 50 km.).

Van de Rechtbank

Willemstad. — De overtredingen en misdrijven bleven aan de orde van de dag. Alleen schijnt het, dat de zedenmisdrijven zich allengs uitbreiden. Wij vernamen van **het Parket van de Officier** van Justitie, dat de zedenmisdrijven met de dag toenemen. Het is verschrikkelijk, zo vertelde de heer Bouwer van de O.M. ons. Zo werden de afgelopen Woensdag vier zedenzaken behandeld.

G.B. kreeg een zeer hoge straf, namelijk 7 jaar gevangenisstraf. De rechter veroordeelde de jongeman tot 6 jaar gevangenisstraf met aftrek van voorarrest. De tijd, dat men zulke gevallen met handschoenen aanpakte, is nu voorbij. Het aantal zedengevallen loopt onrustbarend omhoog. Ook wordt het hoog tijd, dat Curacao een tuchtschool krijgt. De jeugdgevangenis komt nu in de nieuw te bouwen gevangenis nabij Rust en Bergh.

Dan zijn er nog twee uitspraken geweest van enkele diefstallen. Ten eerste werd O.M.S. veroordeeld tot 7 maanden gevangenisstraf met aftrek, de eis was 10 maanden. S. had bij Palais Oriental een groot aantal kledingstukken ontvreemd. Hem kon echter maar een gedeelte ter waarde van Fls. 7.00.— ten laste gelegd worden. De persoon A.R.C., die klokjes had gestolen bij Casa Cohen, hoorde 9 maanden tegen zich eisen, uitspraak conform.

Verder werden 175 overtredingen behandeld voor het Gerecht in de Eerste Aanleg. Als bijzonderheid kunnen wij hierbij vermelden, dat voor het eerst de Advocaat-Generaal, mr A. Bijvoet, als rechter is opgetreden. Dit moet als een hoge uitzondering geacht worden voor Curacao.

WERKGROEP OPGERICHT

W'stad. — Van de zijde van het Cultureel Centrum Curaçao vernemen wij, dat in overleg met Prof. Ozinga is besloten een werkgroep samen te stellen, waarin enkele personen zitting zullen hebben wier practische hulp van grote waarde is voor de voortzetting en afronding van het werk, waarmede Prof. Ozinga een aanvang heeft gemaakt.

De heren J.C. van Essen, J. van Leeuwen, A.N. Th. van Meeteren, H.J. Nolte en K. Veenstra hebben de uitnodiging van het Bestuur van het C.C.C. om van deze werpgroep deel uit te maken, aanvaard. De heer A.N.Th. van Meeteren zal tevens als coördinator optreden.

CURACAOSE CAMERA CLUB C.C.C.

W'stad. — Morgen gaat de Cameraclub op excursie.

Samenkomst om half negen (8.30 v.m.) bij de muziektent op het Brionplein. In de steegjes van Otrabanda worden enige mooie opnamen gemaakt.

Het ligt in de bedoeling om één maand nadien een avond te beleggen, waarop de resultaten van deze tocht aan een nader oordeel onderworpen zullen worden. Voor het beste resultaat zal een prijs beschikbaar worden gesteld.

NIEUWE ZENDER IN DE AETHER?

Willemstad. — Naar wij vernomen hebben, zou de heer Thomas Henriquez een vergunning hebben aangevraagd voor het exploiteren van een omroepbedrijf.

WEERBERICHT

Max. temp. 29.8 C. (85.7 F) Min temp. 22.1 C. (71.8 F) Ge. 26,1 C. (79.0 F.)

Max. wind 22, Min wind 9, Gem. 16 knopen.

Vochtigheid 75%. Neerslag 0.51 m.m. Helder 6, Licht bew. 14, Bewolkt 4 uren.

Beursberichten

NEW YORK EFFECTENBEURS:

American Tel and Tel	164 3/8
Anaconda	32 1/2
Bethlehem Steel	55 1/8
Dupont de Nemours	110 5/8
General Electric	101 3/4
General Motors	63 7/8
Int. Tel and Tel.	16 3/8
Shell Oil	90 3/4
Standard Oil of New Jersey	81
U.S. Steel	41

New York. — De New Yorkse effectenbeurs kon gisteren de aanvankelijke onregelmatigheid spoedig omzetten in een vaste stemming onder invloed van beter nieuws uit het bedrijfsleven. De winstnemingen in de namiddag werden vrij goed verwerkt en de markt sloot vast met koersstijgingen tot één punt. Aantal verhandelde fondsen 1.176; hoger 544; lager 314; onveranderd 318. Aandelenomzet 2.030.000; obligatie-omzet $ 3.623.000.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 9 in, 6 uit Tankschepen 11 in, 8 uit. Zeilschepen 5 in, 4 uit. Passagiers landend 80. vertr. 4 doorgaand 194.

Hato: Vliegtuigen 11 in, 12 uit.

Passagiers landend 86, vertr. 172 doorgand 65.

Argentina nr Cristobal; **Ariana** van La Romana nr Miami; **Labauli** van Fort de France nr Cristobal; **Patricia** van Lr. Guaira nr Carthagena; **Oranjestad** van La Guaira; **Gracia** van Liverpool nr Vancouver; **Athenie** nr Londen.

Het K.L.M. vliegtuig, dat Woensdag uit Amsterdam vertrok via Montreal, arriveerde 23.30 uur op Curaçao. Het toestel, dat Donderdag van Curaçao vertrok, landde Vrijdag 00.38 uur op Schiphol.

Geven met grote vreugde en dankbaarheid kennis van de geboorte van ons vierde kindje

WIM

W. Kamps
A. P. C. Kamps-Wilms
Piere, Paultje, Annie

Costa Firma, Hermesweg 12
5 Maart 1954.

(vervolg van pag. 2)

den verminderd dit nog met een totaal van 200 arbeiders totaal 300.000 uur werkuren zou betekenen. Dit zou de maatschappij op plm. f 600.000 per jaar staan.

Spr. betoogde voorts, dat dit niets behoefde te betekenen voor de maatschappij, buitendien zou door het aantal uren, dat minder werd gewerkt, méér arbeiders in dienst genomen kunnen worden, hetgeen weer een oplossing betekent voor de huidige werkloosheidproblemen.

Voorts vroeg spr. een speciale commissie ad hoc, die een studie zou maken van de problemen m.b.t. de loonregeling van de arbeiders.

Er werden uitvoerige discussies gehouden, waarbij geen nieuwe gezichtspunten het licht zagen.

De heer Isa wilde uitdrukkelijk van de regering de toezegging krijgen, dat indien 45 uur per week zou worden gewerkt, de arbeiders, die 48 uur werkten, niet in loon achteruit zouden gaan. Uitvoerig hield mr dr M.F. da Costa Gomez een pleidooi om te waarschuwen tegen deze procedure.

Mr dr M.F. da Costa Gomez kon de vraag van Isa niet bevestigend beantwoorden.

Na ampele discussies werd het voorstel Braam met de DP-PPA en Abraham vóór en de overige leden tegen verworpen. Opmerkelijk was dat de heer Kwiers zich ophield in de koffiekamer om aldus niet te stemmen. De DP fractie vroeg hierna hoofdelijke stemming op de artikelen en het ontwerp, dat met dezelfde stemmen verhouding 11—7 werd aangenomen.

GRATIERECHT

Indertijd werd door de heer v.d. Meer naar aanleiding van het genomen gratiebesluit t.a.v. de heer Henny Eman een interpellatie gehouden, welke de Regering enige tijd wenste aan te houden ten einde in de gelegenheid te zijn nopens de toepassing van het gratierecht de nodige inlichtingen in te winnen. Bij schrijven van de Voorzitter van de Regeringsraad van 23 November 1953 werd een afschrift aangeboden van een brief van de Nederlandse Minister van Justitie d.d. 12 October 1953, waarin het standpunt van de Nederlandse minister inzake de toepassing van het gratierecht werd uiteengezet.

Bedoelde brief wijst er op, dat „als algemene richtlijn bij de beoordeling van gratieverzoeken uitgegaan wordt van het standpunt, dat gratie in het algemeen dient te worden verleend tot herstel of ter voorkoming van onbillijkheden uit de ondermijdelijke algemeenheid der wet en uit de rechtspleging voortvloeiend. Voor de toepassing van het gratierecht kan in beginsel derhalve aanleiding bestaan, wanneer als rechtvaardigingsgrond wordt aangevoerd:

1. [illegible] omstandigheden, na het vonnis aan het licht gekomen, zoals financiële veranderingen ten ongunste, medische indicatie of een duidelijk aansprekend reclasseringsbelang van de betrokkene;

2. [illegible] dwaling; als zodanig kan worden beschouwd het niet voldoende rekening houden met tijdens de berechting reeds aanwezige verzachtende omstandigheden, met de gezondheidstoestand van de veroordeelde of met zijn financiele omstandigheden;

3. „summum jus, summa injuria", b.v. bij voorgedane imperatieve verbodsverklaringen, wanneer deze in een bepaald geval als een te zware bijkomende straf moet worden aangemerkt of een geldboete voorkeur verdient boven de op het delict gestelde vrijheidsstraf;

Bij de punten 1 en 2 komt gratie echter nimmer aan de orde, wanneer aan de veroordeelde nog andere rechtsmiddelen ten dienste staan, zoals het in art. 457 vlg. van het Wetboek van Strafvordering genoemde middel van herziening van in kracht van gewijsde gegane einduitspraken houdende een veroordeling en het in art. 14 g van het Wetboek van Strafrecht aan de veroordeelde gegeven gelegenheid om gedurende de proeftijd in de gestelde bijzondere voorwaarden of in de termijn, waartoe deze in hare werking binnen de proeftijd zijn beperkt, wijziging te brengen.

Naast bovenbedoelde gratie ter voorkoming dat toepassing van de wet in een bepaald geval tot onbillijkheid zal leiden, kan ook om redenen, aan het algemeen of staatsbelang ontleend, de toepassing van een recht wenselijk worden geacht.

Als voorbeelden hiervan zou ik willen noemen de gratiëring van z.g. Koreavrijwilligers van straffen, opgelegd terzake van voor hun uitzending gepleegde overtredingen en lichte misdrijven alsmede gratieverlening in verband met gebeurtenissen in het vorstelijk huis.

Bij het voorgaande dient erop gelet te worden, dat bij de beslissing het rechterlijk advies van groot belang is. Afwijking van het rechterlijk advies placht niet anders dan na zeer gezette overweging te geschieden, waaraan [illegible] nadere raadpleging vooraf [illegible], terwijl de verschillende aspecten, die zich in de regel bij de voorbereiding van de te nemen beslissing voordoen, in [illegible] geval elk op hun belang [illegible] nauwgezetheid aan het [illegible] werden getoetst.

Bij het [illegible] gratiebeleid speelt verder het verband [illegible] de instituten der voorwaardelijke veroordeling en reclassering, die in Nederland waarschijnlijk in een andere sfeer werken dan in de Antillen een niet onbelangrijke rol.

Het wil mij voorkomen, dat ik met deze inlichtingen kan volstaan. Het beschrijven van de hier te lande gevolgde gratieprocedure, welke overigens grotendeels is vastgelegd in het Gratiebesluit (K.B. van 13 Dec. 1887, Stbl. [illegible], zoals dit nader is gewijzigd) en het illustreren met concrete practijkgevallen lijkt mij, gezien de geheel andere verhoudingen hier te lande, vergeleken met die in de Nederlandse Antillen, niet opportuun, zo niet ondoenlijk.

Het bij Uw brief overgelegde extract uit de ontwerp-notulen van de Statenvergadering leg ik hierbij weer over."

De brief was ondertekend door de minister van Justitie mr. L.A. Donker.

De heer v.d. Meer verweet de Regering, dat zij indertijd als Officier van Justitie gefungeerd had. Er bestaat een principieel verschil van opvatting tussen spreker en de Landsminister van Justitie a.i. Indertijd heeft de landsminister voornoemd tegen zijn interpellatie geen bezwaar gemaakt, doch verklaard dat de Regering zal mededelen hoe zij in de toekomst zal procederen inzake het recht van gratie.

Nadat spreker de brief van de Nederlandse minister van Justitie had voorgelezen, zeide hij, dat deze zijn standpunt volkomen dekte. Er is geen gratie mogelijk wanneer een veroordeelde door de rechter niet goed veroordeeld zou zijn. De uitvoerende macht mag niet zetelen op de stoel van de rechterlijke macht. En dit gebeurt toch, wanneer deze vonnissen gaat herzien. Spreker zeide het op prijs te stellen van de landsminister van algemene zaken te mogen vernemen hoe de toekomstige houding van de regering inzake het gratierecht zal zijn.

De Landsminister van Algemene Zaken, mr. dr. Da Costa Gomez zeide gaarne op het boeiende betoog van de heer v.d. Meer te willen ingaan. Dit betoog, aldus de heer Gomez dekt geheel en al wat de regering naar voren heeft gebracht. Wanneer er verschil van mening is omtrent de gevolgde procedure, dan is dit ook wel, omdat men niet voldoende in ogenschouw neemt, dat de omstandigheden in de Nederlandse Antillen anders liggen dan in Nederland. De desbetreffende alinea in het schrijven van de Nederlandse minister werd door de heer v.d. Meer niet voorgelezen. Men kan de Regering ook niet verwijten, dat zij bij het inwinnen van het nodige advies snel te werk is gegaan.

De heer v.d. Meer, opnieuw het woord krijgend, zeide, dat de kern van de zaak deze was: was de indertijd genomen beslissing in het algemeen belang, ja dan nee". Volgens spreker was zij genomen alleen om het persoonlijk belang van de heer Eman te dienen.

De heer Gomez repliceerde, dat de partijen het in het algemeen over de toepassing van het recht van gratie wel eens zijn, doch in dit bijzondere geval niet. Spreker zeide van opvatting te blijven, dat de Regering door haar besluit het algemeen belang gediend had.

Hierna prijkten nog twee punten op de agenda, namelijk: Beroepsrecht en Afzonderlijke status Aruba. De heer Henny Eman liet weten, dat hij het op prijs zou stellen, wanneer deze punten van de agenda zouden worden afgevoerd, omdat het wenselijk was eerst het Rapport van de Afscheidings-commissie af te wachten.

Om ongeveer drie uur liet voorzitter Voges voor het laatst de hamer vallen.

Problemen op Bonaire

Regering werkte werkloosheid in de hand

WILLEMSTAD. — Wij berichtten reeds, dat op 22 Januari de 3 Vaste Commissies der Staten de voorzitter en het lid van de Regeringsraad voor Sociale Zaken in hun vergadering ontvangen teneinde te spreken over het werklozenprobleem. Daarbij werd betoogd, dat door het beschikbaarstellen van credieten, voorkomende op de begroting 1954 — in afwachting van de openbare behandeling daarvan — een groot gedeelte der getroffenen aan het werk gesteld zou kunnen worden. Bij dezelfde gelegenheid werd de aanbeveling gedaan uit het midden der Staten een commissie te benoemen, teneinde het probleem nader onder ogen te bezien. Tenslotte werd gesproken over hulp aan het Eilandgebied Bonaire, dat naar verhouding veel meer werklozen heeft dan de andere eilandgebieden. De Staten hebben op 28 Januari j.l. bedoelde commissie benoemd.

Reeds eerder werden van het Bestuurscollege van Bonaire brieven terzake het werklozenprobleem aan de Regering verzonden en wel op 28 November en 23 Januari j.l.

De 3 Vaste Commissies constateren n.a.v. het bovenstaande:

1. De begroting 1954 is nog steeds niet behandeld; de Staten hebben op 8 October van het vorige jaar een Voorlopig Verslag uitgebracht en wachten dus reeds meer dan 4 maanden op het antwoord van de Regering. Het behoeft geen betoog, dat deze buitengewoon trage wijze van afhandeling het werklozenprobleem in de hand werkt, daar de Regering blijkbaar zelf van mening is, dat door het uitvoeren van bouwwerken, op de begroting voorkomende, een groot gedeelte der werklozen aan werk geholpen zal kunnen worden;
2. De landsverordeningen tot het vaststellen van de nadelige saldi van de begrotingen van de Eilandgebieden Bonaire en de Bovenwindse Eilanden zijn eveneens nog niet ontvangen, zodat de betrokken eilandgebieden, niet wetende, hoever de Staten zullen gaan bij het goedkeuren dan wel wijzigen van het nadelig saldo, niet kunnen overgaan tot het uitvoeren van nuttige werken, waarvoor gelden zijn aangevraagd en alzo aangewezen zijn op werkverschaffing. Zeer duidelijk komt dit tot uiting op Bonaire, waar het Bestuurscollege, in afwachting van een definitieve beslissing inzake de nieuwe startbaan een bedrag van f. 72.000,— vraagt voor voorbereidende werkzaamheden daaraan en om de periode van afwachting te kunnen overbruggen.
3. Ofschoon in vorenbedoelde commissievergadering gesproken werd over beschikbaarstelling van credieten, vooruitlopende op de openbare behandeling van de begroting 1954, werd tot op heden geen schriftelijke aanvraag van het bedoelde ontvangen, zodat de getroffen werklozen nog steeds niet geholpen worden.

Met de meeste aandrang moge daarom worden verzocht op zo kort mogelijke termijn inlichtingen over de door de Landsregering gedane stappen t.a.v. hetgeen in de bovenbedoelde brieven van Bonaire werd gevraagd, te verschaffen, vergezeld van concrete voorstellen.

Teneinde echter te voorkomen, dat inmiddels door gebrek aan middelen stagnatie zou ontstaan in de werkverschaffing op Bonaire, mogen de 3 Vaste Commissies — vooruitlopende op de definitieve beslissing inzake de nieuwe startbaan en de wijze van uitvoering daarvan, doch zonder hiermee enig precedent te willen scheppen — thans te kennen geven geen bezwaar te hebben, dat, in overleg met het Bestuurscollege, voor werkverschaffing, op de wijze als aangegeven bij punt 2, over een bedrag van f. 72.000,— wordt beschikt.

„Een Paus kan zich niet veroorloven ziek te zijn!"

Zal de Heilige Vader plechtigheid Heiligverklaring Pius X leiden?

Vaticaanstad. — Paus Pius XII, die wegens zijn ernstige maagkwaal zes weken lang door indirecte voeding in het leven is gehouden, neemt thans warme melk, koffie, griesmeel, rijst, sinaasappelsap en eierdooiers tot zich. Maar ondanks zijn vorderend herstel, geloven zijn artsen niet, dat hij ooit sterk genoeg zal zijn om de zware last, die hij vijftien jaar lang getorst heeft, te blijven dragen. Deze veronderstelling was aanleiding tot geruchten, dat de H. Vader, die Dinsdag j.l. zijn 78ste verjaardag gevierd heeft, misschien zal aftreden of een kardinaal-staatssecretaris zal benoemen om hem in zijn arbeid te helpen. Van gezaghebbende zijde wordt echter vernomen, dat de Paus nog geen besluit heeft genomen.

De Paus heeft vroeger aan bezoekers meermalen gezegd: „Een Paus kan zich niet veroorloven ziek te zijn; hij heeft teveel te doen". Naar verluidt heeft de Paus, om tot een besluit te komen, zijn artsen gelast hm volledig in te lichten omtrent het verloop van zijn kwaal.

De opmerkelijke vooruitgang in de gezondheidstoestand van de Paus in de afgelopen twee weken wordt in hoofdzaak toegeschreven aan de behandeling van dr Paul Niehans, een 74-jarige Zwitserse specialist. Dr. Niehans heeft in de loop van de afgelopen veertig jaar de „cellulaire therapie-behandeling" ontwikkeld. Men gelooft, dat hij de Paus dagelijks injecties toedient van extracten van de hypothalamus, de hersenstreek van een os. In kringen, die in contact staan met de geneesheer, verluidt, dat hij ontdekt heeft, dat dit deel van de hersenen van de os bijzonder doelmatig is bij de behandelingen van letsel in de maagstreek.

De Heiligverklaring van Pius X

Intussen zijn van het Vaticaan instructies uitgegaan om, de ziekte van de Paus ten spijt, voort te gaan met de voorbereiding van de heiligverklaring van Paus Pius X, die in 1914 overleed. Maar in plaats van een algemene bijeenroeping van alle kardinalen en andere betrokken prelaten in aanwezigheid van de Paus, waarop zij formeel hun instemming betuigen met de plechtigheid van de heiligverklaring, zullen alle kardinalen en prelaten hun instemming schriftelijk te kennen geven. Na ontvangst van hun instemming zal de Paus formeel de datum van de heiligverklaring aankondigen. Deze datum was voorlopig vastgesteld op 29 Mei en zou de grootste plechtigheid worden van het huidige Mariale jaar. Doch de plechtigheid kan alleen door de Paus geleid worden en het wordt onwaarschijnlijk geacht, dat de H. Vader alsdan genoeg krachten heeft vergaard om zulks te doen.

ARUBA

HET BEZOEK VAN DE GOUVERNEUR

Oranjestad. — Nadat Z.E. gisteren een vergadering van het Bestuurscollege had bijgewoond, bracht hij een bezoek aan het Mariniers Kamp Savaneta. Na de inspectie van de troepen, onderhield Z.E. zich nog geruime tijd met de officieren in de officierscantine. Des middags werd Malmok bezocht, des avonds vertrok men met het lijntoestel van 9 uur naar Curaçao.

MUUR OMGEVALLEN

San Nicolas. — Tijdens de hevige regens hedenmorgen viel een groot stuk muur van de in aanbouw zijnde lokalen van het St. Philomena College om. Gelukkig deden zich geen persoonlijke ongelukken voor.

MUZIEKBIBLIOTHEEK GAAT OPEN

Oranjestad. — In samenwerking met de Arubaanse Muziekschool, wordt op 8 Maart de afdeling Muziekbibliotheek geopend.

Deze afdeling, waarvan de leiding door de bibliothecaris werd toevertrouwd aan de wel zeer bekwame handen van de directeur der Arubaanse Muziekschool, de heer A.L. Born, omvat muziekstukken van uiteenlopende aard. De Openbare Leeszaal beschikt reeds over een vrij uitgebreide afdeling van werken over muziek, muziekhistorie, componisten e.d. Op de Nederlandse Antillen is de afdeling Muziekbibliotheek iets geheel nieuws. Alleen enkele der voornaamste bibliotheken in Nederland hebben zulk een afdeling.

New York. — De New Yorkse havenarbeiders zijn gisteren in verband met een bittere strijd tussen de vakbonden onderling in de haven van New York niet aan het werk gegaan, waardoor het werk ernstig wordt gestagneerd.

Berlijn. — Het optreden van de vooraanstaande violist David Eistratsj in West-Berlijn is afgelast door de stadsregering uit vrees voor betogingen.

BONAIRE

EXAMENS

Kralendijk. — Vorige week werd examen afenomen in de R.K. Meisjesschool (Playa Kranlendijk) voor Lingerie en Costumière, welk onderricht werd gegeven door Soeur Bernard.

Geslaagden Lingerie

Violeta Anthony, Irene Bernabela, Carolina Cecilia, Antonia Marchena, Henmenegilda Martinus, Precilia Morillo, Laila Saleh, Irena Wanga; afgewezen 2 candidaten.

Geslaagden Costumière.

Violanda Anthony, Jenny Bernabela, Fricia Coffie, Linda Craane, Josefina Davelaar, Florecita Goeloe, Vera Goeloe en Angela de Palm.

Afgewezen een candidaat.

Deze meisjes van harte proficiat en hulde aan Soeur Bernard.

Voetbal voor slachtoffers van lawineramp

's-Gravenhage. — Ten bate van de slachtoffers van de Oostenrijkse lawineramp zal op 10 Maart te Wenen een voetbalwedstrijd worden gespeeld tussen de Weense eerste klasser Rapid en de Nederlandse Bondsploeg. Alle kosten zullen voor Nederlandse rekening zijn. Het Nederlandse elftal zal als volgt in het veld komen: doel: Steiger (PSV); achter: Odenthal (Haarlem) en Boskamp (Ajax); midden: Klaassens (VVV), Van der Hoek (Feyenoord) en Van Schijndel (SVV), voor: Van Ede (Sparta), Michels (Ajax), Van Melis (Eindhoven), Brooymans (RAC) en Heyster (HVDS).

Van Schijndel is aanvoerder.

Nieuw opvoedingsgesticht in Paramaribo

Paramaribo. — Het opvoedingsgesticht voor meisjes, dat aan de Verlengde Steenbakkersgracht gebouwd is, zal over enkele weken in gebruik worden genomen. Het zal 50 meisjes kunnen huisvesten. Het personeel, negen krachten, is reeds indienst en werkt voorlopig gedeeltelijk in het opvoedingsgesticht voor jongens.

Weer een overwinning voor Jong-Holland

(Van onze sportverslaggever)

Willemstad. — Olschoon er geen voorwedstrijd plaats vond, begon gisteravond in het Ritstadion de voetbalwedstrijd Jong Holland Veendam pas om kwart over negen en moest het publiek bijna een uur wachten op de aanvang. (Nu wij een nieuwe trainer hebben en de CVB grootse plannen heeft, zou het ook niet mogelijk zijn met de wedstrijden een beetje vroeger te beginnen)?

Reeds direct na de aftrap ontplooide zich een snel op en neer gaand spel en het bleek al vlug, dat beide elftallen goed op dreef waren. In de eerste minuut kreeg Veendam een vrije trap toegewezen aan de rand van het strafschopgebied en Forrester wist met een keiharde treffer via de rechterpaal het net te vinden. Een uitbundig applaus viel hem ten deel voor dit onverwacht succes.

Even later was het weer Forrester, die keeper Hato van ver trachtte te passeren, doch onze nationale doelman liet weer een van zijn sprongen zien en stopte de bal. Na een kwartier spelen kwamen de Rood-wit-blauwen opzetten met een aanval van rechts en na een mooie „kopcombinatie" van Martha en Matrona, wist laatstgenoemde met een magnefieke zweefsprong de stand gelijk te maken (1-1). Het spel ging snel op en neer zonder veel overwicht van geen der partijen. een hoge bal van Bernadina werd tot corner verwerkt door de zeer onklemvaste Veendam-doelman. Lopez nam de hoekschop zeer keurig afgemeten, doch Bernadina kopte out. Met een 1-1 gelijkstand kwam ook de rust, waarna Jong-Holland met de wind mee zou gaan spelen. Vooral in de eerste helft hadden de Veendammers zeer goed gespeeld en Jong-Holland zou hard moeten werken, wilden zij een overwinning behalen.

Een fel „na-de-rust" offensief van Jong-Holland eindigde met een hard schot van Bernadina, die door de Veendam keeper werd gehouden. Na zeven minuten spelen was het Enchi Jansen die de Rood-witte keeper wist te verschalken met een **niet** gevaarlijke bal. Jong-Holland leidde nu met 2-1 en de aanvallen van de Rood-wit-bauwen werden talrijker. Menigmaal wisten de Veendammers wonderlijk te ontsnappen, aan een verdere achterstand daar de bal of tegen de paal of tegen het lichaam van een der backs stuitte. Een goede doorbraak met als resultaat een voorzet van Forrester werd door de Lannooy onschadelijk gemaakt, maar even later was het toch raak, toen Adoptie met een verre bal, die via de voet van een der backs in het net belandde de stand vergroote tot 3-1. Ook Bernadina wilde echter het zijne bijdragen aan de overwinning, en even voor het einde maakte hij 4-1.

Ofschoon deze eindstand wel een beetje geflatteerd genoemd kan worden, hebben de Rood-wit-blauwen zeker een overwinning verdiend.

, Indien echter de Veendam keeper een beetje klemvaster zou zijn geweest was de nederlaag van de Salinjamensen zeker kleiner geweest. Door deze overwinning heeft Jong-Holland de kans op de tweede plaats verstevigd. De leiding van de wedstrijd berustte deze avond in de kundige handen van de heer van Rosberg.

Uit de Nederlandse voetbalwedstrijd EDO — Enschede 0—0. Een der weinige momenten, waaruit een doelpunt van EDO had kunnen komen. EDO's midvoor Roodselaar haalt de bal over zijn hoofd om in de richting van het Enschede-doel, echter zonder succes.

Cor van der Gijp, de nieuwe midvoor van het Nederlands Elftal, zal morgen de Nederlandse kleuren tegen de Engelse amateurs verdedigen.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open 6 Maart 05.30 — 18.30 tel. 2307

Weekend-wacht 6 Maart 18.30 t.m. 8 Maart 05.30 B. J. Lubbers tel. 2928 — 2307 B. g. g. tel. 2400

Personeel afdeling.

Van heden 12.00 t.m. Zaterdag 13 Maart 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J. D. tel. 4445.

B g g nadere inl, tel, 2400

Materialen Afdeling:

Zaterdag en Zondag J v. d. Vlis, Compaanlaan No. 3, Gr. Kw. tel. 3124

Geneeskundige dienst

Van 6 Feb. 12.30 t.m. 8 Feb. 07.00 Dr. Blok, tel 4229, b.g.g. tel. 2409

C. S. M.

Rederij:

Zaterdag D. Gelderblom tel. 2486

Zondag P. J. Hesper tel. 2710

Scheepsagentschap:

Zaterdag 08.00 — 18.00 kantoor tel. 2458 — 2551

Van 18.00 t.m. Zon. 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054

Van Zon. 08.00 t.m. Maandag. 08.00 W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling:

Zat. 6 van 12.30 t.m. 17.30 tel. 2276 P. Roest.

Van 17.30 t.m. 8 Maart 7.30 G. Kreffer tel. 3128.

THEATER ASIENTO

Zaterdag „Young Bess"

Zondag „The Desert Song"

Geen kinderen beneden 16 jaar.

AGENDA

WEST-END

Zaterdag 7 & 9 p.m. Zondag 10.30 a.m. en 8.30 p.m. *„Fighting Coast Guard"* Zondag 4.30 p.m. *„Mysterious Island"* 6.30 p.m. *„Belle of old Mexico"*

CINELANDIA

Zaterdag 7 en 9 p.m. en om 8.30 p.m. „Montana — Belle"
Zondag 6.30 p.m. *„Rio Grande Patrol"*

ROXY

Zaterdag 7 & 9 p.m. en Zondag 8.30 p.m. „Woman with no nome"
Zondag 10.30 a.m. *„No me Quieras Tanto"*
4.30 p.m. *„Peter — Pan"* en 6.30 *„Woman — Hater"*

J. P. F. CLUB: Gezelligheidsavond van Spes Patriae, 21.00 uur. (Zat), Kindermiddag met optreden van Los Hermanos Gomes, (Zond).

WIT-GELE KRUIS

De Zondag- en nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Wietmarsen, Nieuwindtstraat 22 A. tel: 3773.

APHOTHEKEN

De weekdienst der apotheken worden waargenomen door *Botica Nueva*, De Ruyterplein, tel 2838 en *Botica Central*, Breedestraat (O.) 45, tel 3281

SCHEEPSREPARATIE C. P. N.

Wachtdienst: de heer P. Hajenius, van 7 t.m. 15 uur, tel. 1758, b.g.g. tel. 5658.

WEEKEND-DIENST

Gouvernements-Geneeskundigen van 6 tot 7 Maart.

In het Stadsdistrict:
Dr. H. Th. Voet, Penstraat 35. tel. No. 2427.

In het 2de District: Dr. C.D. ten Brink, Grebbelinieweg, tel. No. 1709.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

Zaterdag

5.30 Onder de flamboyan 5.50 Gramophoonplaten 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Persoverzicht 6.55 Voor het slapen gaan 7.00 Boletin di noticia 7.10 Liga sin nomber 7.30 Wat de handel biedt 8.45 Juke Box 10.00 Bond zonder naam 10.15 Dansmuziek 10.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag

9.00 R.K. Kerkdienstuitzending vanuit de Katholieke Kerk op Pietermaai 10.00 Zondagmorgenmelodie 11.00 Gramophoonplaten 11.30 Protestantse morgenwijding te verzorgen door Ds. C. Th. Steenstra 12.05 Lunchmuziek 12.30 Caraibisch en Cultureel nieuws 12.45 Jan v.d. Gucht 1.00 Bringing Christ to the Nation" 1.15 Sluiting.

3.30 Radio-uitvoering van de opera „Il Trovatore" van Verdi 5.30 Voor de Katholieke jeugd 5.50 Philips-gramophoonplatenprogramma 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan 7.00 Boletin di noticia 7.30 Populair concert 8.15 Rise Stevens zingt liederen 8.30 Transcriptie programma van de Nederlandse Radio Unie 8.30 Zapakara's o.l.v. Lex Vervuurt 8.55 Het K. R.O. Kinderkoor De Karekieten o.l.v. Willy Francios, met aan de vleugel Arie Snoek. 9.10 Het Promenade Orkest, o.l.v. Benedict Silberman 9.40 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag

18.37 Veel gevraagde platen. 18.47 Ik weet, ik weet, wat jij niet weet 19.00 Nieuws 19.17 Intermezzo 19.30 Ned. Kroniek 19.40 Met zijn tweeën is beter dan aleen 20.10 Met de microfoon naar.... 20.25 Voor de West 20.55 Avondgebed: Pater J. B. v. Groonenburg C.S.Sp. 20.58 Sluiting.

Zondag

18.37 R. K. Uitzending, o.l.v. Dom B. Brockbernd O.S.B. 18.57 Zondagavond-Serenade, 19.02 Nieuws 19.12 Artistiek Dagboek, 19.22 Intermezzo. 19.42 Reportage voetbal wedstrijd Nederland — Engeland 21.28 Sluiting.

A.V.R.O.S.

Zaterdag

17.00 Maandag cent actie 17.05 Indiaanse Uitzending 17.15 Voor de jarigen op de Antillen 17.30 Dansmuziek. 18.15 Zaterdagavondclub. Nieuws 19.01 Dansmuziek 20.00 Radio Olympus 20.40 Dansmuziek 20.50 Advertenties 21.00 Dansmuziek 21.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag.

17.00 The Lutheran hour, Frans 17.15 De kinderbijbel 17.30 Voor de jarigen op de Antillen 17.55 Dienst in de Grote Stadskerk 19.00 Nieuws 19.05 Muzikale brievenbus 19.15 Sport 19.30 André Kostelanetz. 21.00 Zoeklicht op Nederland, 21.00 Veertiendaags Overzicht en Sluiting.

Officiele Mededelingen VAN DE Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

Competitie A-klasse:

Estudiantes 1 — Sithoc 1	2—1 (gestaakt)
Jong Curacao 1 — Vesta 1	0—1 45 min. te spelen
Veendam 1 — Estudiantes 1	1—1
S.U.B.T. 1 — J. Curacao 1	(afgelast)
Veendam 1 — Vesta 1	1—1
Jong Holland — Estudiantes 1	3—1
Jong Holland 1 — Veendam 1	4—1

Competitie B-klasse:

Asiento 1 — Uniao Portuges 1	3—2
Huracan 1 — Vitesse 1	1—3
Riverside 1 — S.V.V. 1	(afgelast)
S.V.V. 1 — Atl. Luis Brion 1	1—0
Athene 1 — Canisius Boys 1	(afgelast)
Uniao Portuges - — A.S.C.A. 1	(afgelast)
Riverside 1 — Vitesse 1	4—1
Riverside 1 — S.I.T.O. 1	6—1
S.V. Luis Brion 1 — Vitesse 1	(niet doorgegaan).

WEDSTRIJDPROGRAMMA

Competitie A-klasse:

Dinsdag 9 Mrt. '54 om 7.00 n.m.:
J. Curacao 1 — Estudiantes 1 (Stadion)
om 8.45 n.m.:
S.U.B.T. 1 — Vesta 1 (Stadion)

Zaterdag 13 Mrt. '54 om 8.45 n.m.:
S.U.B.T. 1 — Jong Curacao 1 (Stadion)

Zondag 14 Mrt. '54 om 4.00 n.m.
Jong Holland 1 — Sithoc 1 (Stadion)

Woensdag 17 Mrt. '54 om 8.45 n.m.:
Estudiantes 1 — J. Colombia 1 (Stadion)

Vrijdag 19 Mrt. '54 om 8.45 n.m.:
Jong Holland 1 — J. Curacao 1 (Stadion)

Zondag 21 Mrt. '54 om 4.00 n.m.:
S.U.B.T. 1 — Sithoc 1 (Stadion)

Woensdag 24 Mrt. '54 om 8.45 n.m.:
Jong Curacao 1 — J. Colombia 1 (Stadion)

Zondag 28 Mrt. '54 om 4.00 n.m.:
S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Stadion)

Woensdag 31 Mrt. '54 om 7.00 n.m.:
Vesta 1 — Jong Curacao 1 rest. 45 minuten
om 7.50 n.m.:
Vesta 1 — Estudiantes 1 rest. 32 min. (Stadion)

Zaterdag 3 April '54 om 8.00 n.m.:
Promotie en Degradatie-wedstrijd (Stadion)

Zondag 4 April '54 om 4.00 n.m.:
Promotie en Degradatie-wedstrijd (Stadion)

Competitie B-klasse:

Vrijdag, 5 Mrt '54 om 7.00 uur n.m.:
S.V. Luis Brion 1 — A.S.C.A. 1 (Stadion)

Zondag, 7 Mrt. '54 om 2.30 uur n.m.:
S.V.V. 1 — Huracan 1 (Stadion)

Woensdag, 10 Mrt '54 om 7.00 uur n.m.:
Uniao Portuges 1 — A.S.C.A. 1 (Stadion)
om 8.45 n.m.:
Athene 1 — Canisius Boys 1 (Stadion)

Vrijdag, 12 Mrt '54 om 7.00 uur n.m.:
S.I.T.O. 1 — Huracan 1 (Stadion)

Zondag 14 Mrt '54 om 2.30 n.m.:
Uniao Portuges 1 — A.S.C.A. 1 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.:
Riverside 1 — S.V.V. 1 (Scherpenh.)

Woensdag 17 Mrt. '54 om 7.00 n.m.:
A.S.C.A. 1 — Scherpenheuvel 1 (Stadion)

Vrijdag 19 Mrt. '54 om 7.00 n.m.:
Canisius Boys 1 — Riverside 1 (Stadion)

Zondag 21 Mrt. '54 om 2.30 n.m.:
S.V. Luis Brion 1 — S.I.T.O. 1 (Stadion)

Woensdag 24 Mrt. '54 om 7.00 n.m.:
Athene 1 — Uniao Portuges 1 (Stadion)

Vrijdag 26 Mrt. '54 om 7.00 n.m.:
S.V. Luis Brion 1 — Huracan 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.:
A.S.C.A. 1 — Canisius Boys 1 (Stadion)

Competitie Reserve A-klasse:

Zaterdag 13 Mrt. '54 om 4.00 n.m.:
Vesta 2 — Estudiantes 2 (Vesta-terr.)
J. Colombia 2 — Jong Holland 2 (Scherp.)
om 7.00 n.m.:
Veendam 2 — Sithoc 2 (Stadion)

Zaterdag 20 Mrt. '54 om 4.00 n.m.:
S.U.B.T. 2 — Veendam 2 (Scherp.)
J. Curacao 2 — J. Colombia 2 (Stadion)
Sithoc 2 — Estudiantes 2 (Vesta-terr.)

Zaterdag 27 Mrt. '54 om 4.00 n.m.:
J. Holland 2 — Veendam 2 (Stadion)
J. Curacao 2 — S.U.B.T. 2 (Scherp.)
Vesta 2 — Estudiantes 2 (Vesta-terr.)

Competitie Junioren:

Zaterdag 13 Mrt. '54 om 4.00 n.m.:
J. Curacao Jr — Sithoc Jr (K.S.C.-terr.)

Zondag 14 Mrt. '54 om 10.00 v.m.:
Athene Jr — Estudiantes Jr (Ath.-terr.)
S.U.B.T. Jr — Vesta Jr (Vesta-terr.)
J. Holland Jr — Veendam Jr (Scherp.)

Zaterdag 20 Mrt. '54 om 4.00 n.m.:
Estudiantes Jr — Veendam Jr K.S.C.-terr.)

Zondag 21 Mrt. '54 om 10.00 v.m.:
Athene Jr — Sithoc Jr (Ath.-terr.)
Jong Holland Jr — Vesta Jr (Vesta-terr.)
S.U.B.T. Jr — Scherpenheuvel Jr (Scherp.)

Zondag 28 Mrt. '54 om 10.00 v.m.:
Jong Holland Jr — Vesta Jr (Vesta-terr.)
J. Curacao Jr — Athene Jr (Ath.-terr.)
Estudiantes Jr — Veendam Jr (Scherp.)

MEDEDELINGEN:

INSCHRIJVINGEN:

Jong Holland: A.H. Sluer en S. S. Marchena als gewone leden.

VOORLOPIGE SCHORSINGEN:

E. Booi (Estudiantes) ingaande 12 Februari 1954 wegens wangedrag bij de wedstrijd Estudiantes 1 — Sithoc 1 (12-2-54).

P. Constancia en F. Martina (J. Colombia) ingaande 10-2-54 wegens wangedrag bij de wedstrijd J. Colombia 1 vs Veendam 1 op 10-2-54.

F. Guanipa (Veendam) wegens wangedrag bij de wedstrijd J. Colombia 1 — Veendam 1 op 10-2-54, ingaande 10 Febr. 1954.

De vereniging Sithoc is beboet met fl. 5.— en 2 winstpunten in mindering op de ranglijst competitie Junioren wegens niet opkomen in de wedstrijd tegen Vesta Junior.

HET BESTUUR.

TERLOUW (31) HEEFT GENOEG VAN SLOGAN: „VERJONGING"

ZWEMMERS EN HONKBALLERS IN OPPOSITIE

Het heeft de leden van de keuzecommissie van de KNVB zeer veel moeite gekost Terlouw over te halen morgen te Rotterdam in het Nederlands Elftal mee te spelen tegen het officiele Engelse amateurselftal.

Ongeveer vijf achtereenvolgende Woensdagen liet Terlouw verstek gaan bij de centrale training te Amsterdam. Voor vrijwel elke andere speler zou in zo'n geval gelden: graag of niet en de keuzecommissie zou hem laten schieten en niet meer opstellen in een of ander vertegenwoordigend elftal. Maar Terlouw is wel de enige speler in den lande, die men beslist nodig heeft voor de nationale ploeg. Hij is reeds sinds jaren de steunpilaar van de nationale ploeg in zijn functie van stopperspil en hem nu te moeten missen zou een extra verzwakking betekenen, welke het Nederlands Elftal zich niet kan veroorloven.

Voor de oefenwedstrijd tegen Köln F.C., de Duitse club, welke Frans de Munck als doelverdediger heeft, werd met terzijdestelling van zijn desertie toch Terlouw opgesteld. Men herkoos eenvoudig de gehele ploeg, die vorig najaar met 1—0 van België won en dat was als gevolg van de lange rustperiode ook wel het enige, dat men kon doen. Er was immers geen enkele mogelijkheid deze spelers te vergelijken met andere of zich te overtuigen van hun huidige vorm!

Het gehele nationale elftal derhalve herkozen, ook al had de voorhoede dan in de strijd tegen Luxemburg volledig gefaald. Maar Terlouw liet de keuzecommissie weten, dat hij in verband met drukke werkzaamheden verhinderd was naar Den Bosch te gaan en daar op Woensdagmiddag een oefenwedstrijd te spelen. De voorzitter van de keuze-commissie, de hr Hoolboom, stelde zich met Terlouw in verbinding en bood zijn bemiddeling aan bij de directie van de scheepswerf, waar Terlouw werkzaam is, maar Sparta's spil wilde er niets van weten.

In die oefenwedstrijd bezette aldus een andere Rotterdammer, Hans van der Hoek, spil van Feyenoord, de sleutelpositie in de Nederlandse verdediging. Maar het is een publiek geheim, dat Van der Hoek niets voelt voor de spilplaats doch veel liever in de aanvalslinie speelt. En al voldeed hij ongetwijfeld in de overigens waardeloze oefenpartij, die met 3—1 werd gewonnen, toch begrijpt iedereen wel, dat Van der Hoek nu niet bepaald de aangewezen man is voor de nationale ploeg. Daarom ging de keuzecommissie opnieuw aan het werk om Terlouw te „strikken" voor het Nederlands Elftal en inderdaad heeft zij succes gehad, want volgende Zondag neemt Terlouw in het Stadion-Feyenoord zijn oude plaats weer in.

Deze gang van zaken moet beslist zeer onprettig zijn geweest voor de officials van de KNVB, maar met Uilenspiegel zou men kunnen zeggen: „zij hebben het er naar gemaakt".

De grief van Terlouw is namelijk, dat die officials te pas en te onpas komen aandragen met ideeën over verjonging van de nationale ploeg. Er worden speciale oefenavonden belegd voor jongeren uit lagere klassen om op deze wijze nieuw materiaal te krijgen.

Of en wanneer dit resultaat zal arwerpen, dient te worden afgewacht, maar wij kunnen de gedachtengang van Terlouw, zoals hij ons deze uiteenzette, volledig onderschrijven. Het gaat hierbij namelijk om de vraag: is het wel de taak van de keuzecommissie van de KNVB te praten en te denken over verjonging? Legt men zichzelf die vraag voor, dan is men gauw geneigd te zeggen: verjonging is een eerste vereiste in de sportwereld en dus ook voor het Nederlands Elftal. Toch is de zaak niet zo eenvoudig. Men kan zich namelijk ook op het standpunt stellen (Terlouw doet dat en wij zijn dezelfde mening toegedaan), dat elke wedstrijd van het Nederlands Elftal volkomen op zichzelf staat en dat men daarbij dus niets heeft te maken met wat in het verleden tegen dezelfde tegenpartij werd gepresteerd of wat in de toekomst zal worden gepresteerd. Het gaat om die ene wedstrijd en voor die wedstrijd moet de keuzecommissie het sterkste elftal op de been brengen, dat er na strenge selectie is te vinden. Door aldus te handelen, komt de verjonging immers vanzelf, omdat er een keuze wordt gedaan uit de spelers van de clubs en omdat die clubs wel genoodzaakt zijn voor verjonging te zorgen, als zij zich staande willen houden. De clubs en niet de keuzecommissie heeft de taak voor verjonging te zorgen. De keuzecommissie moet er alleen van profiteren.

Die keuzecommissie ziet het echter anders en werkt met iets van een vierjarenplan. Verjonging en nog eens verjonging is de slogan en het is te begrijpen, dat een speler als Terlouw, in wiens schaduw nog geen enkele jongere kan staan, er op een gegeven ogenblik genoeg van krijgt en de eer aan zichzelf houdt door zich terug te trekken. Word ik gekozen, mij best en word ik niet gekozen, even goede vrienden. Zo heeft Terlouw het gezegd en door hem dringend te verzoeken toch mee te spelen, heeft de keuzecommissie in feite de zienswijze van Terlouw onderstreept. En misschien heeft dat er mede toe geleid, dat niet Van Melis werd gekozen als midvoor maar Cor van der Gijp, die in de oefenwedstrijd van het B-elftal bewees veel beter in vorm te zijn dan Van Melis. Jong is Van der Gijp niet meer, maar de commissie heeft hem telkens gepasseerd. Hij werd twee jaren geleden plotseling opgeroepen om als reserve mee te gaan naar de Olympische Spelen te Helsinki. Hij behoefde niet te spelen in Finland en het is nooit duidelijk geworden, waarom hij na de terugkeer van de ploeg weer in de vergetelheid werd teruggeduwd en niet eens in aanmerking kwam voor de centrale training.

Nederlandse Sportbrief

Enfin, morgen krijgt hij dan eindelijk zijn kans en wij zijn uitermate benieuwd naar zijn eerste optreden in het Oranjehemd. Daar hij echter zijn medespelers nauwelijks kent, mag men niet te veel ineens van hem verwachten, ofschoon hij nog tot de categorie spelers behoort, die van soloacties houdt en die voor geen stopperspil uit de weg gaat.

Vorige week hebben wij U uitvoerig verteld over de plannen voor de Ronde van Nederland. Wij wezen er op, dat als gevolg van de breuk tussen organisatoren en Pellenaers grote renners als Van Est en Wagtmans vermoedelijk wel niet zouden deelnemen. Welnu, volgens berichten van de organisatoren zijn als eerste renners gecontracteerd.... Van Est en Wagtmans.

Het is een vrij ingewikkelde geschiedenis. De organisatoren hebben met de hand op het hart bezworen: wij geven geen startgelden. Maar als anderen het wel willen doen, hebben wij er natuurlijk niets tegen. En nu schijnt er een koffiefirma te zijn, die twee ploegen wil adopteren, mits Van Est en Wagtmans aanvoerder worden van die ploegen. En die firma wil daar goed voor betalen, namelijk ongeveer 400 gulden per dag aan Van Est en Wagtmans elk. Zij zullen in ruil daarvoor straks moeten rijden in shirts met de naam van de firma er op. Er schuilt echter een addertie onder het gras, want Van Est en Wagtmans hebben al een jaarcontract getekend voor een rijwielfabriek en in dat contract staat, dat zij geen reclame moge dragen van andere firma's. Dat geldt voor alle firma's, zegt die rijwielfabriek. Maar de renners zeggen: dat geldt alleen voor andere rijwielmerken. Nu hebben zij dus twee contracten getekend en welk van die twee nu bindend zal zijn, moet nog worden uitgemaakt.

De honkballers zijn tegen hun bestuur in de oppositie gegaan tijdens de algemene vergadering en de oorzaak daarvan was de benoeming van een redacteur voor het bondsorgaan! Dat lijkt ons inderdaad wel een reden om met bestuursportefeuilles te gaan rammelen! Drie uren werd er heftig gedebatteerd over dat agendapunt en na zeven uren vergaderen ging men uiteen met in het vooruitzicht een nieuwe vergadering met een agenda, die nog twintig punten vermeldt als hoofdpunt de benoeming van die redacteur! Het enige verstandige besluit was de toekenning van de door de Surinaamse Baseball Bond beschikbaar gestelde slugger aan Albert Balink, hoofdredacteur van Knickerbocker Weekly en bij wij van spreken de peetoom van het Nederlandse honkbal in Amerika. Jan Smidt, werper van HHC, die voor een trainingsperiode van zes weken is ondergebracht bij de New York Giants, heeft de slugger meegenomen naar Amerika.

Oppositie was er plotseling ook in de vergadering van de Kon. Ned. Zwembond. Een speciale commissie had plannen ontworpen voor een reorganisatie van de bond en met name de rechtspleging, de plaats van de sportcommissie, de samenstelling van het bestuur en de vorming van een bondsraad. Deze plannen hadden veel deining veroorzaakt in de kringvergaderingen, maar bondspenningmeester Sabel verdedigde de plannen in de algemene vergadering zo voortreffelijk, dat zij werden aanvaard.

Men ademde daarna wat vrijer, want men had grote moeilijkheden gevreesd. Maar plotseling kwam er een storm opzetten. Tal van afgevaardigden waren reeds op weg naar huis, toen de voorstellen van de sportcommissie inzake de waterpolocompetitie aan de orde kwamen. Een der voorstellen was te komen tot vaste speelavonden en dus enige lijn in de competitie. Het werd met kleine meerderheid verworpen en daarna maakte men het bij de verdere voorstellen de sportcommissie zo moeilijk, dat er geen einde aan kwam en voorzitter Jan de Vries de vergadering moest schorsen tot het najaar.

In de zwemwereld vraagt men zich nu echter af, wat er moet gebeuren. Want de vergadering was zeer duidelijk in oppositie tegen de sportcommissie, maar het bondsbestuur staat geheel achter deze commissie en de voorstellen.

Zal nu het bondsbestuur vallen met de sportcommissie? En zo ja, wat dan?

B.M. Schilperoort

STOFWISSELINGSPROBLEMEN

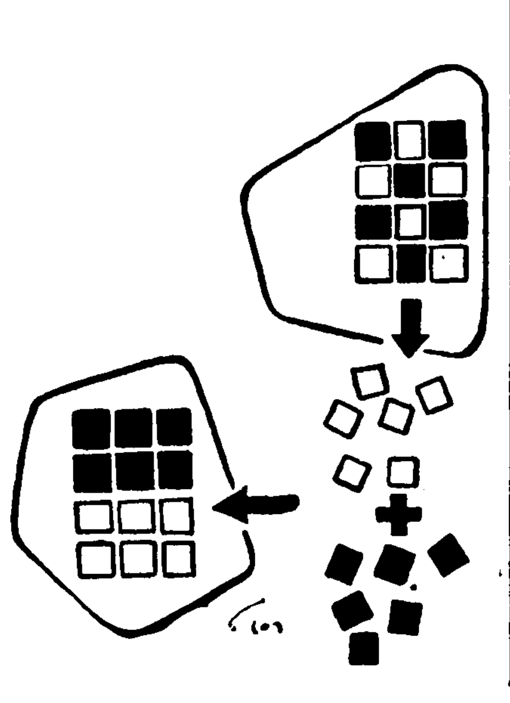
(Van onze medische medewerker)

Voor de gemiddelde leek op dit terrein zweeft het begrip stofwisseling ergens in de buurt van goede of minder goede stoelgang. Alvorens nu te gaan vertellen wat wij er wel mee bedoelen, zou ik graag uw aandacht vragen voor het volgende intermezzo.

De grootste wereldliteratuur en de platste banaliteiten, alle poëzie en alle proza, geboorteaankondiging, liefdesbrief en overlijdensbericht: 26 lettertekens en 10 cijfers, en u heeft het hele apparaat, nodig om uw gedachten op papier te zetten. Stel nu, dat er iemand op het zotte idee komt een roman geheel tot woorden te verknippen en enkel en alleen uit die woorden een nieuwe roman samen te stellen. Dan zouden wij dat woordwisseling kunnen noemen. In elk geval zou er iets nieuws ontstaan zijn door herschikking van iets bestaands. Dit zou nog grondiger kunnen gebeuren door die roman niet tot woorden, maar tot letters te verknippen. Het meest wonderlijke is dat dit in zekere zin dagelijks gebeurt: van elk nieuw boek bestonden de letters reeds lang.

Stappen wij nu over naar de chemie. De grootste scheppingen der beeldende kunst en de meest banale dingen, de Venus van Milo en uw boterham, uw huis en de hutspot met klapstuk: 92 elementen en niets meer. Wat zojuist op zijn zachtst uitgedrukt nogal een zot idee was, iets helemaal uit elkaar te rafelen om daarna uit de brokstukken weer iets nieuws te maken, is in de biochemie, de scheikunde dus van de levensverrichtingen, dagelijks werk. Om maar bij het klapstuk te blijven, dit smakelijk stukje dierlijk eiwit, wordt verorberd met de bedoeling het om te zetten in lichaamseigen eiwit. Deze omzetting, deze „stofwisseling", gebeurt door het dierlijk eiwit allereerst af te breken tot zijn kleinste bouwstenen en daaruit lichaamseiwit op te bouwen. Hierbij zijn die bouwstenen te vergelijken met de woorden van zojuist.

De in den aanvang ten tonele gevoerde romanverknippende fantast zou al heel veel geluk moeten hebben om niet juist enkele woorden te kort te komen voor zijn nieuwe roman of om er niet enkele over te houden., die onbruikbaar zijn. Vertaald in biochemische termen betekent dit dus, dat er bij de omzetting van de ene stof in de andere een tekort aan bepaalde bouwstenen kan optreden of dat er waardeloze slakken overblijven. In het lichaam zal een tekort aan bepaalde bouwstenen een „deficiëntie-ziekte" doen ontstaan, als dat tekort tenminste niet uit andere voedingsbestanddelen kan worden aangevuld. De waardeloze afvalstoffen worden o.a. als ontlasting (faeces) en urine geloosd. Deze beschouwing heeft ook nog een practische kant: gevarieerd voedsel voorkomt het optreden van deficiëntie-ziekten, maar met dat bijltje heeft u reeds vaker zien hakken.

Het wordt nu tijd om het begrip stofwisseling nader af te grenzen. Stofwisseling omvat al die processen, die omzettingen, waarbij voedingsbestanddelen trapsgewijs en via kleinere bouwstenen omgezet worden tot bouwmateriaal of gebruikt worden als brandstof bij de energieproductie van ons lichaam. Dit laatste aspect van de stofwisseling is nog niet ter sprake gekomen, maar wordt er zeker ook toe gerekend.

Scheikunde der levensverrichtingen: voortdurende afbraak en opbouw

Toch ligt stofwisseling, zo bekeken, nog te veel in de sfeer van spijsvertering. Het zien heeft per slot van rekening ook zijn chemische tussentrappen. Ik kan daar niet verder op ingaan, maar tussen de lichtprikkel en de waarneming ligt nog een heel chemisch wereldje. Zo ook tussen het bevel om de arm te bewegen en die beweging. Ook dat is zeer zeker stofwisseling. Bovendien zijn we ook gaan spreken over de stofwisseling van een afzonderlijk orgaan, b.v. van de lever of van de huid. De zo aan slijtage blootstaande huid vereist immers dagelijks aanmaak van nieuwe cellen. Het woord cel is nu gevallen. Ook iedere cel heeft zijn eigen stofwisseling. Dat is ongetwijfeld het duidelijkst voor een kliercel, die bepaalde stoffen omzet tot speeksel, tot insuline, noem maar wat, maar ook het louter in leven blijven van een cel vraagt een stofwisseling.

Tenslotte de stofwisselingsziekten. Elk derailleument in alle chemische processen in ons lichaam kan men eigenlijk stofwisselingsziekten noemen. Neem b.v. de glycogeenziekte, een betrekkelijk zeldzame ziekte, die u waarschijnlijk niet zult kennen, maar waarbij de lever geen raad meer weet met glycogeen. Ergens in het productieproces vergist de lever zich en krijgt als onbruikbare slak glycogeen, een suikerachtige stof, waardoor de lever tenslotte een groot stuk fondant wordt, tengevolge van de stapeling van dat suikerachtig materiaal. In deze zin heb ik ook staar enkele weken geleden een stofwisselingsziekte genoemd. Ook de ooglens bestaat uit cellen, die een stofwisseling hebben. Er is een aanvoer en een afvoer van stoffen. Door een fout, wie zal zeggen welke, ontstaan er bij deze stofwisseling dan plotseling producten, die niet afgevoerd kunnen worden en die de lens steeds meer vertroebelen.

De Curacaose Wijkverpleegsters van het Wit-Gele Kruis

„Het is ontroerend hoe dankbaar de mensen zijn"

De wijkverpleegster tijdens haar menslievende arbeid. Zij zocht de zieken thuis op en kon door haar goede zorgen voorkomen, dat de patiënt naar het ziekenhuis vervoerd moest worden.

„Onbetaaldbaar"

Natuurlijk is het een groot geluk, dat de helft der Wijkzusters op Curaçao landskinderen zijn, die de zeden en gewoonten van het eiland door en door kennen en het papiamento spreken. Als de hollandse Zusters in moeilijkheden komen, is het Zuster Henriquez-Con, die voor haar inpringt en met haar Curaçaose gemoedelijkheid, gepaard aan een ijzeren doorzettingsvermogen alle voorkomende gevallen tot een oplossing brengt. Zij heeft in Nederland haar vroedvrouw-diploma gehaald en is nog onderwijzeres geweest ook Dus ze weet haar weetje. „Onbetaalbaar" noemt Zuster van Agtmaal haar.

De leden

Waar komt al het geld vandaan om dit apparaat van zes volledig met instrumentaria en medicamenten toegeruste verpleegsters die allen in een auto rijden, alsmede een wijkgebouw en een kantoor met een extra kracht draaiende te houden? Wel, de Wijkverpleging van het Wit-Gele Kruis op Curaçao heeft tegen de duizend leden. En dat is toch wel de moeite waard. Want de contributie bedraagt ƒ 25.— per gezin per jaar.

Een deel der leden is zo gelukkig nooit hulp nodig te hèbben En met deze contributie-bijdragen kunnen de Zusters elders dan weer beter helpen.

Overigens hebben vele goede leden de laatste tijd Curaçao verlaten. De C.S.M. heeft haar personeel aanmerkelijk ingekrompen, tengevolge waarvan velen die vroeger in dienst waren van deze maatschappij, naar Nederland terugkeerden.

De R. K. Wijkverpleging telt haar leden overigens niet uitsluitend onder de katholieken. Zij is trouwens volgens haar opzet geenszins een Stichting, die enkel en alleen voor katholieken is bedoeld. Daarom zijn ook veel Joden en andere niet-katholieken lid. En dit is dan meteen een erkenning van de grote verdiensten, die de Katholieke Wijkverpleging voor de Curaçaose gemeenschap heeft gehad en nog heeft.

ABBÉ PIERRE begint een kruistocht voor Parijse daklozen

Onderdak, voedsel, warmte en asyl voor honderden bezitlozen

(Van onze Parijse correspondent)

Parijs beleeft de strengste winter, die sinds tientallen jaren is geconstateerd. Koude is voor de meesten een aangelegenheid, die nog wel te overkomen is, maar voor duizenden in Parijs betekent deze zelfde kou de dreiging van de dood. Naast veel goed verwarmde luxe is er een ontstellende sociale nood, de nood van de daklozen, die deze dagen tot zijn hoogtepunt gestegen is. Maar als de nood hoog is, is de redding het meest nabij en dit is ook het geval geweest voor de duizenden, die gewoon waren hun nachten door te brengen onder bruggen, in portieken, in de parken en bij de uitgangen van de Metro-stations. En denk nu niet, dat ik u een gevoelig verhaal vertellen zal van die in het stadsbeeld van Parijs zo goed passende karakteristieke zwervende typen, die men de clochards noemt. Neen, het gaat veeleer om de duizenden werklozen, die dag in, dag uit tevergeefs om werk hebben aangeklopt, het gaat hier om die misdeelde gezinnen, die in deze stad van paleizen niet één kamer hebben kunnen vinden om een klein stuk menselijk leven te leiden.

Vloedgolf van liefde

De wederopbouw in Frankrijk is traag. Veel trager dan elders. Terwijl de behoefte zeker groter is. Gewone concrete mensen worden daar op een bepaald moment het slachtoffer van. Zo is enkele dagen geleden 's nachts een kind van koude gestorven en vond men een vrouw bevroren op de Boulevard Sebastopol. Dit was de aanleiding voor een van de meest merkwaardige priesters der arbeidersmissie, l'abbé Pierre, om een nieuw apostolaat te beginnen. Hij nodigde de minister van wederopbouw in een pathetisch schrijven uit de begrafenis van dit kind bij te wonen. De minister deed dit.

Maar daarbij liet deze priester-voddenraper het niet. Door middel van radio en pers begon hij een actie voor noodwoningen. Binnen enkele dagen had hij 12 millioen francs bij elkaar om een uitgestrekt terrein te kopen, waar dezer dagen met de aanbouw begonnen wordt van de eerste serie van vijftig noodwoningen. Deze mogen niet meer kosten dan 5000 gulden per stuk en de woningen worden voor 15-18 gld. in de maand verhuurd. Ze zijn zo klein als een huis maar klein kan zijn. Dit was het eerste bedrijf van de nieuwe activiteit van l'abbé Pierre met zijn zwarte lange mantel, zijn donkere ringbaard en snor en Baskische muts. Maar deze bijzondere zending was slechts het voorspel van de kruistocht die hij dezer dagen en niet slechts in Parijs ontketend heeft. Toen hij op een avond naar zijn huis ging en het bijna 15 gr. vroor, kwam hij ongelukkigen tegen die zich langs de openbare weg opmaakten om de koude van de nacht buiten te trotseren. In een spontane opwelling nam hij enkelen mee naar zijn huis en daarna ging hij weer met zijn vrienden op zoek naar anderen. Slechts een twintigtal kon hij helpen. Angstig vroeg hij zich af wat het lot van al die anderen die nacht in Parijs zou zijn. De volgende dag ging hij naar de radio en lanceerde hij een korte schrijnende bede om hulp.

Dit was het begin van zijn kruistocht van liefdadigheid tegen de kou. Vierduizend dekens moest hij onmiddellijk hebben, vijfhonderd kachels, auto's, chauffeurs en rappe handen om hem te helpen. Hij ontbood ze aan de voet van de Rue de la Montagne Geneviève, de heuvel van Parijs die de naam draagt van zijn heilige patrones vlak achter het Panthéon. 's Avonds om elf uur wachtte hij bij een grote Amerikaanse tent waarin hij stro had laten brengen. Hij bleef niet alleen in zijn kruistocht. Tegen elf uur was het plein zwart van de mensen. Honderden auto's stonden daar klaar en duizenden arbeiders, vrachtwagenchauffeurs, winkeliers, ambtenaren, studenten en militairen met verlof wachtten op de oproep van l'abbé Pierre om noodcentra in allerlij op te richten waar kinderen, ouden van dagen en gehele families beschut zouden kunnen worden tegen de kou en gevoed tegen de honger. En om niemand uit te sluiten was l'abbé Pierre naar de commissaris van politie gegaan om het asylrecht, dat sinds jaren en wellicht sinds eeuwen niet meer bestaan had, te verbinden aan dit werk van naastenliefde. En het recht van asyl werd verleend. Geen namen zullen worden gevraagd aan degenen die bij hem binnenkomen. Zij die een appeltje te schillen hebben met de justitie behoeven voor de nachten dat zij bij hem zijn geen angst te hebben.

Zijn particuliere initiatief werkte als een katalysator op de officiële instanties. De gemeenteraad van Parijs maakte in één dag 500.000 francs los voor de hulp aan deze behoeftigen. En in de politiebureaux werden in de afgelopen nacht ruim 300 mensen ondergebracht. Het ene metrostation na het andere blijft open om beschutting te bieden. Een hotel in de Rue la Boëtie is het hoofdkwartier van l'abbé Pierre geworden. Sinds zijn oproep komen daar dekens en warme kleren binnen. Tien kamers in dit hotel zijn ter beschikking gesteld van de meest nooddruftige gezinnen terwijl de PTT in allerijl acht telefoonlijnen heeft aangelegd. Tweeduizend brieven per dag brengen hulp of beloven deze. Zelfs in het buitenland leeft men mee.

Het is een merkwaardige golf van menselijke warmte die de strijd aanbindt tegen de onmenselijke koude. Hoe snel, hoe spontaan en hoe algemeen is deze reactie van de Parijzenaar. Het doet ons niet zonder ontroering denken aan de dagen van de grote ramp die vorig jaar ons land teisterde en in Parijs zelfs de allereenvoudigste man bewoog te helpen voor zover het in zijn vermogen lag. Dank zij deze kruistochter, voddenraper, apostel van de daklozen behorend tot de arbeidersmissie, is Parijs weer eens enkele dagen getuige van het zo diep verborgen maar overgevoelige hart van de Fransman.

In een gesprek, dat ik gisteravond met l'abbé Pierre had, hoopt deze vurig, dat deze actie slechts een geringe schakel zal mogen zijn in een keten van menselijke samenwerking en vriendschap, waaruit de grote activiteit zal opbloeien, om in zo kort mogelijk tijdsbestek alle mensen te voorzien van een redelijke behuizing, waarin zij een stuk echt menselijk leven zouden mogen leiden. Met grote dankbaarheid gewaagde l'abbé Pierre van een brief van onze ambassadeur in Parijs met een belangrijke som gelds en de belofte een vliegtuig uit Nederland met dekens te sturen. Deze dekens, die door het Nederlandse Rode Kruis zijn afgestaan, zijn inmiddels per K.L.M. naar Parijs gebracht. Wij bedelen niet, zei hij, maar anderen zijn blij, dat zij thans de gelegenheid hebben te laten blijken, hoezeer zij de spontane hulp van de Fransen in benarde tijden op prijs gesteld hebben.

De ziel van de „Operatie-daklozen", die momenteel honderden zwervers, bedelaars en behoeftigen aan onderdak helpt, is de tengere Abbé Pierre. De levendige pater van de Parijse arbeidersmissie heeft een golf van naastenliefde ontketend. Op verschillende plaatsen in de stad heeft hij tenten opgeslagen, om daklozen te beschermen tegen de felle kou, die reeds een aantal slachtoffers heeft geëist. Bij de ingang van het ontvangstcentrum in de Rue Titon, bij de Foubourg-St. Antoine, verwelkomt Abbé Pierre een behoeftige grijsaard, die zijn hulp is komen inroepen.

Zieke vrouw zong hollands liedje omdat zij van Zuster een appel gekregen had

(Van onze verslaggever)

Willemstad. — Wie in de mening verkeert, dat de Zusters van de Wijkverpleging van het Wit-Gele Kruis op Curaçao het werk gemakkelijk af kunnen en veel tijd voor eigen genoegens overhouden, heeft het mis. Want ondanks het feit, dat Curaçao bekend staat als een welvarend land met een gezond klimaat, heerst er op dit hoofdeiland van de Nederlandse Antillen veel armoede en worden er meer mensen ziek dan men denkt. Er is soms zoveel werk aan de winkel, dat de Zusters haar vrije dag er aan moeten geven. Zij doen dat overigens zonder morren. Want zij kunnen het nu eenmaal niet van haar hart verkrijgen, dat iemand vergeefs een beroep op haar doet.

Om de dienst zo efficiënt en economisch mogelijk te doen functioneren is het eiland in vier wijken verdeeld, waarvan er twee in de stad liggen aan weerszijden van de Anna-baai (Punda en Otrabanda) en twee in de buiten-districten (2e en 3e district). In iedere wijk woont een Zuster, wier hulp in spoedgevallen te allen tijde ingeroepen kan worden. Deze decentralisatie is op Curaçao van bijzonder belang, omdat de draaibare schipbrug, die de enige verbinding tussen Punda en Otrabanda vormt vaak uitvalt, waardoor het verkeer tussen de beide stadsdelen volkomen gestemd is. Men kan dan afwel de 16 Km. lange omweg langs het Schottegat nemen, ofwel met het pontje oversteken. Maar dan moet men zijn auto achterlaten.

De wijkverpleging beschikt over zes Zusters. Drie daarvan zijn uit Nederland. De andere drie zijn Curaçaosen. De Nederlandse Wijkzusters wonen bij elkaar in het Gebouw van de Wijkverpleging op Otrabanda. Een van haar is de Hoofdzuster, Zr. van Agtmaal., die de verantwoordgelijkheid voor de dienst draagt, doch ook als reserve fungeert en invalt wanneer een der andere Zusters ziek is, verlof heeft of overbelast is. Een andere Zuster is wijkzuster van Otrabanda. De derde is wijkzuster van Punda.

Veel armoede

Iedere dag begint het werk des morgens om 6 uur en gaat het met een korte onderbreking voor het ontbijt nonstop door tot 12. uur. Des middags loopt de dienst van 3 tot 6 uur. Dertig bezoeken per dag is geen zeldzaamheid, en dat daarvoor in de buitenwijken soms 200 Km. moeten worden afgelegd, al evenmin. Om de beurt hebben de Zusters een week nachtdienst. Het moge weinig geloofwaardig klinken, dat zij met veel armoede in aanraking komen, hoewel de bevolking in het algemeen toch in welstand verkeert. Die armoede is voor een deel natuurlijk maar betrekkelijk. Men mag nimmer vergeten, dat het leven in de tropen in menig opzicht gemakkelijker is dan in streken met wisselende jaargetijden. Er behoeven niet die eisen gesteld te worden aan de inrichting en de soliditeit der woningen, alsmede aan kleding, dekking enz. als elders.

In de koenoekoe wonen nog heel wat mensen, die nauwelijks een bed kennen, laat staan dekking of iets van dien aard, en die genoegen nemen met een allereenvoudigste bewoning. Daarnaast wordt de armoede vaak veroorzaakt door een oneconomische huishouding of een onoordeelkundig besteden van het inkomen. Bovendien zijn velen niet gewend aan regelmatig werk. Zij veranderen vaak van stiel of werkgever met alle funeste gevolgen van tijdelijke langer of korter durende werkloosheid van dien. De De Ouden van Dagen missen een goede sociale verzorging.

En dit alles werkt er toe mee, dat heel wat mensen niet aan een bestaansminimun toekomen.

Bij het komende jubileum van het Wit-Gele Kruis

II

Verlaten

Natuurlijk heeft dat ook in zover zijn goede zijde, dat de mensen veel gauwer geholpen zijn. Een kleinigheid doet vaak wonderen. Desondanks heersen er vooral bij de gewone bevolking nog ten hemel schreiende toestanden.

Men moet bijvoorbeeld maar eens, zoals, die Curaçaose Wijkzuster, een hele middag hebben gezocht naar een oude zieke vrouw, die in een allerellendigste toestand ergens alleen in een huis ligt, door iedereen, zelfs door haar eigen dochter, verlaten.

Als de Zuster na veel omzwervingen door de koenoekoe de vrouw eindelijk gevonden heeft, blijkt zij in een onafgebouwd huis op een cementen vloer te liggen met een wond aan het been zo groot als een hand. En het is nog een hele toer om het mens over te halen zich te laten verbinden, daar zij zweert bij de geneeskracht van een boomblad, waarmee zij de wond heeft toegedekt. Bij ieder bezoek is het verband verwijderd en het blad weer op zijn oude plaats. Tegen zoveel hardnekkig onverstand kan de Zuster weinig uitrichten. Er blijft haar niets anders over dan het oude mens naar het Ziekenhuis te laten brengen.

Dankbaar

„Je kunt niet geloven hoe dankbaar de mensen zijn als je iets voor ze doet," zegt Zuster van Agtmaal. „Ze waarderen het hier veel meer dan bv. in Nederland. En dat komt omdat de Curaçaose mensen lang niet zo gewend zijn dat men iets voor hen doet, en de hulp van de Wijkverpleging als een zuivere liefdedienst beschouwen. Dit in tegenstelling tot de Nederlandse patiënten, die veel meer geneigd zijn deze hulp als iets vanzelfsprekends te beschouwen, omdat zij er tenslotte „voor betalen".

Zo heeft Zuster van Agtmaal eens met tranen in haar ogen gestaan om de dankbaarheid van een zieke vrouw, die een doodgewone appel van haar gekregen had. Het goede mensje was zo opgetogen, dat het met alle geweld iets terug wilde doen. Maar zij bezat niets om er de Zuster blij mee te maken. Toen bedacht zij, dat zij uit haar schooltijd een Hollands liedje onthouden had. En zij begon dit met haar zwakke stem voor de Zuster te zingen als een hulde voor wat zij deed en als een lofheid op de naastenliefde, waarvan Christus getuigd heeft, dat die zijn grootste gebod is.

Huis van Shaw ongemeubileerd te huur!

Ayot St. Lawrence. — Het huis van George Bernard Shaw te Ayot St. Lawrence, dat de schrijver bij zijn overlijden in 1950 aan het Britse volk vermaakte, zal „wegens financiële omstandigheden" ongemeubileerd worden verhuurd, aldus heeft de organisatie voor instandhouding van historische gebouwen in Engeland bekend gemaakt.

Een jaar na Shaws dood werd een intekening geopend met het doel 250.000 gulden bijeen te brengen om het huis te onderhonden, doch in totaal is minder dan 50.000 gulden ingezameld.

De organisatie gelooft, dat het „nogal moeilijk" zal zijn om een huurder voor het huis te vinden.

Amerikaanse honden bijten van zich af

Washington. — In Amerika bijten teveel honden teveel mensen, aldus het parlementslid Sheenan. In 1953 werden ongeveer 600.000 personen gebeten, van wie 50.000 tegen hondsdolheid ingespoten moesten worden. Amerika bezit 10.500.000 stadshonden en 6.900.000 waakhonden en 5.200.000 andere plattelandshonden. Volgens de afgevaardigde zijn er teveel honden en dienen maatregelen getroffen te worden.

Successen voor Spaanse film

Madrid. — Het jaar 1953 is een „zegejaar voor de Spaanse film" geworden. In Cannes werden „Bienvenido, Mr Marshall" van Berlanga en „Duende y misterio del flamenco" bekroond en in Venetië „La guerra de Diós". In Vichy behaalde „Balarrasa" een prijs. Bij de jaarwisseling 1953 1954 is men begonnen met vertoningen van de film „Jerónimo", die het leven van Don Juan van Oostenrijk behandelt en in de Spaanse en buitenlandse pers, welke speciale aandacht wijdt aan de regie van Luis Lucia, zeer aangeprezen wordt.

Ook het „klassieke" wapen, de mortier is door de Fransen in Indo-China vaak ingezet in de strijd tegen de Vietminh. Op de foto: het afvuren van een mortier.

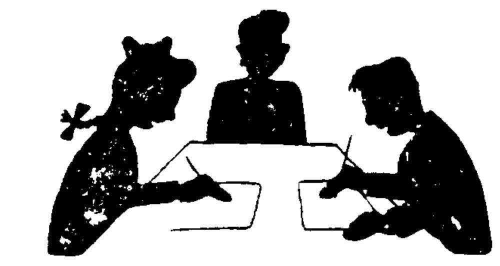
Niet minder dan tien algemeen erkende feestdagen kent men in België, buiten de 52 Zondagen. Er komt nu vermoedelijk een elfde extra-vrije dag bij: de regering heeft een voorstel ingediend om de achtste Mei, de dag van de capitulatie van het Duitse leger, ook tot een algemene feestdag te maken.

— Volgens een West-Duitse veteranenkrant hebben de Russen atoomkanonnen geinstalleerd in Tsjechoslowakije, als antwoord op de Amerikaanse zending atoomkanonnen aan Duitsland.

Een onbekende man is in Londen in het ziekenhuis opgenomen: hij bleek ernstig ziek te zijn en de politie kan niet achter zijn naam en adres komen. Maar ze heeft toch hoop, dat het haar zal lukken, want de man had zijn arm laten tatoeeren. Op die (nogal omvangrijke) arm stonden afgebeeld: 'n vrouw, 'n paardekop, drie speelkaarten, een pijp, een fles, 'n glas, een paar dobbelstenen en 'n pistool. Boven deze hele verzameling stond: Dit alles leidt tot 'n man's mislukking. En met die wetenschap gaat de politie nu verder zoeken.

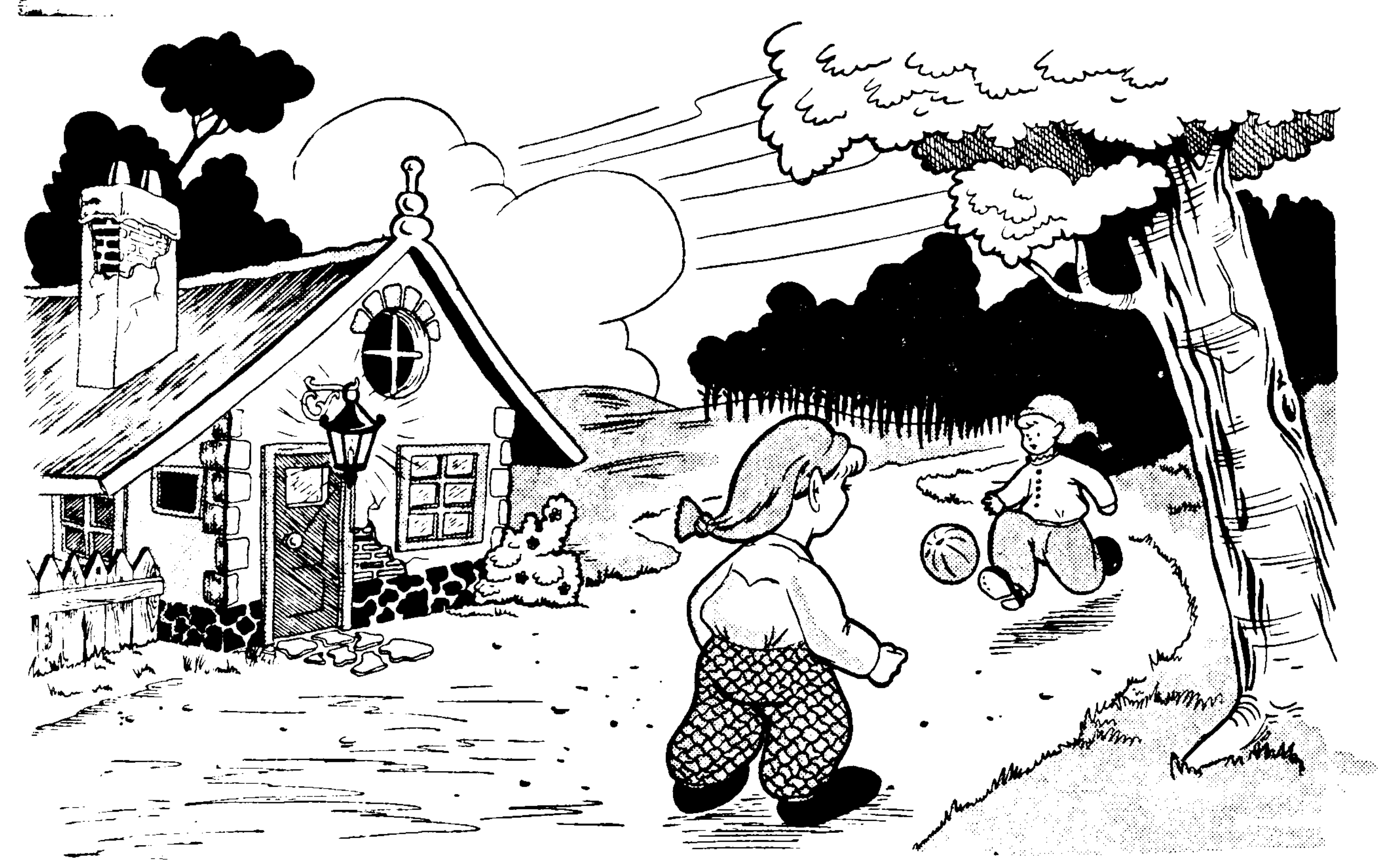
Montreal (Canada). — Bij Montreal zijn rijke uranium-columbium, tantalium- en thoriumlagen ontdekt. De ontginningsrechten zijn reeds gedeeltelijk toegewezen aan een Amerikaanse maatschappij.

De negen leidende functionarissen van de communistische onderwijzersbond in Oost-Duitsland zijn ontslagen, gedegradeerd of berispt. De voorzitter, Karl Ellrich, is ontslagen omdat hij de activiteit gedekt heeft van twee leden van het secretariaat, die naar

AMIGOE VAN DE JEUGD

Een goede les

Pim en Pam waren twee ondeugende kabouterjongens. Iedereen had klachten over hen. De meester van de school, waarop ze waren, was al vaak bij hun vader, die een brave houthakker was, komen klagen, dat de beide broertjes alleen maar kattekwaad uithaalden en nooit hun best deden om te onthouden, wat de meester vertelde.

De bakker was boos op hen, omdat ze altijd met z'n wagentje wegreden, als hij even weg was om een nieuwe voorraad brood uit de bakkerij te halen.

En eens waren ze samen stiekem in de kerktoren geslopen en hadden hard aan een touw getrokken en toen.... bim, bam, bim, bam, begon de klok te luiden.

Verschirkt kwamen de kabouters naar buiten gerend. Wat was dat nu? Waarom begon opeens de klok te luiden? Was er brand in het dorp?

O, wat waren hun ouders verschrikkelijk boos, toen ze bemerkten dat Pim en Pam weer bezig waren geweest, en moeder had gehuild van verdriet over zoveel ondeugende streken.

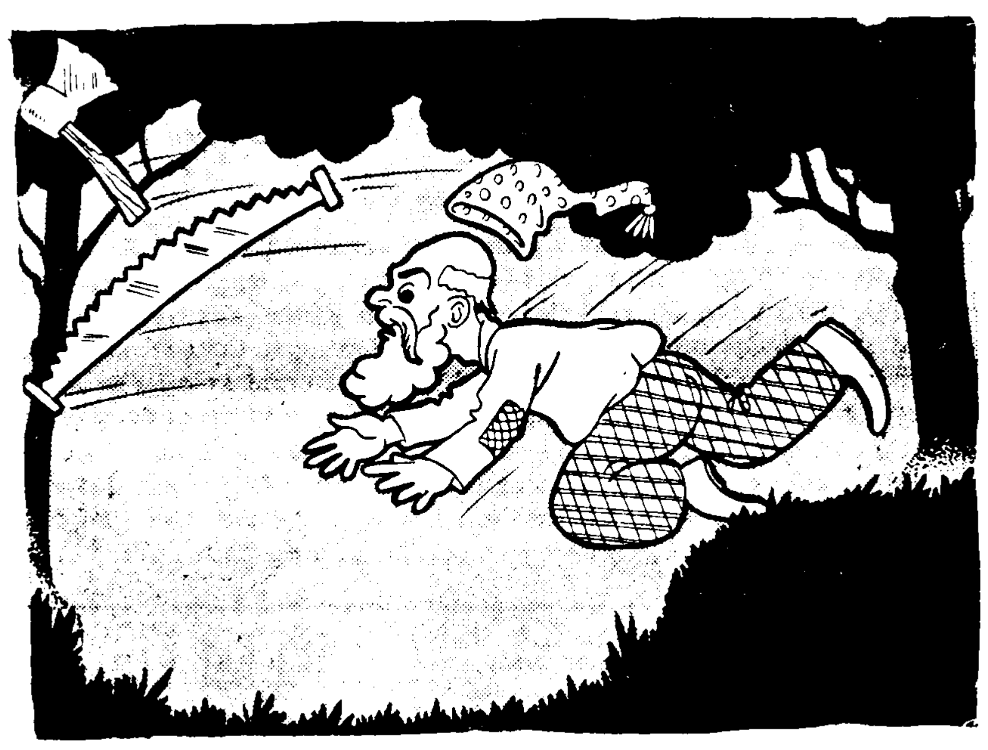
Wat moest daar nu van terechtkomen? Als ze zo door gingen, werden het nooit goede, eerlijke houthakkers zoals hun vader.

Als moeder dat zei, waren ze weer een paar dagen minder ondeugend, want ze wilden graag zoals vader worden. Vader vertelde altijd zulke mooie verhalen en wist zoveel te vertellen van de dieren uit het bos.

Kabouter Brummel woonde in een leuk huisje aan het begin van 't dorp, juist aan de grote weg naar het bos.

Voor aan zijn huisje had meneer Brummel een mooie lantaarn hangen. Daar was hij heel erg trots op. Niemand in het dorp had zo'n mooie lantaarn voor zijn huisje hangen als hij. Zelfs dokter Pil niet.

's Avonds stak meneer Brummel zijn lantaarn aan en dat vonden de mensen, die naar het dorp kwamen, wat fijn. Je moest eerst een heel eind door het donkere

bos lopen voordat je op de grote straatweg kwam, die door het dorp liep. Van verre zagen ze dan het licht al schijnen en vonden de weg zo gemakkelijk.

„Die lamp van Brummel wijst mij 's avonds maar mooi de weg," had de vader van Pim en Pam vaak gezegd.

Vader kwam altijd laat thuis, want hij moest hard werken om het geld te verdienen om steeds weer nieuwe kleren en schoenen voor de bengels, die alles kapot maakten, te kunnen kopen. Altijd waren ze aan 't voetballen. Hadden ze geen bal, dan maar een oude doos of een groenteblik en ja, daar zijn ook de kabouterschoenen niet voor gemaakt.

„Komen jullie maar niet te dicht in de buurt van myn huisje met jullie bal," had meneer Brummel vaak gezegd. „Als jullie mijn lamp stuk gooit, weet ik geen raad."

Meestal lachten de jongens hem uit er gingen gewoon door. Ook op de avond, waarvan ik jullie wil vertellen.

„Laat die ouwe zeurkous maar praten," zei Pim en hoepla, daar vloog de bal de lucht weer in. Pam sprong er naar, greep mis en...... ringkeldekingking. Wat vreselijk! De bal was tegen de lamp gevlogen en die viel in stukken op de grond.

Verschrikt renden de jongens weg. Kabouter Brummel kwam haastig aanlopen en werd wit om z'n neus, toen hij z'n mooie lamp aan scherven zag liggen.

„Ach, ach! mijn lamp helemaal stuk. Nu kan ik hem vanavond niet laten branden! Wat 'n bengels toch!"

Het was al erg donker en nog was vader niet thuis. Moeder had al verschillende keren door het venster gekeken, maar ze zag vader nog steeds niet aankomen.

„Wat is vader toch laat; als hij maar geen ongeluk heeft gekregen," zei ze tegen Pim en Pam, die stil in een hoekje zaten.

Ze durfden eerst niet aan moeder te vertellen wat er gebeurd was; maar ze werden nu zo bang, dat ze haar alles van de lamp zeiden.

Moeder schrok er erg van en ging direct naar buurman Bimbo om raad vragen.

Bimbo haalde een lantaarntje uit de schuur en ging op weg om vader te zoeken.

Brrr...... Wat was het al donker in het bos.

„Hela. Hela!" hoorde hij op eens. Hij bleef stilstaan en riep: „Wie is daar?" „Ik, de houthakker, je buurman," riep vader. Hij zat aan de kant van de weg.

„O, mijn been doet zo'n pijn," klaagde hij. „Ik ben in die greppel gevallen. Brummel heeft zeker vergeten zijn lamp aan te steken en toen kon ik de weg niet vinden."

Bimbo vertelde wat er gebeurd was.

Gelukkig was vaders been niet gebroken en voorzichtig liepen ze nu samen naar huis waar moeder angstig stond te wachten. Vader ging rillend van kou bij het vuur zitten.

Gelukkig zei dokter Pil, dat vader met een paar dagen weer in orde zou zijn; dus dat viel mee.

Toen de dokter weg was, kwamen Pim en Pam bij hun vader staan en ze vroeger of het goed was, dat ze van hun spaarcenten een nieuwe lantaarn voor kabouter Brummel kochten.

Dat vond vader fijn en toen de jongens hem nog beloofden, in het vervolg gehoorzaam te zijn, was hij weer tevreden en vergat de pijn en de kou.

Na die dag waren Pim en Pam gehoorzame kabouters en ze zullen later goede houthakkers worden.

J.B.

LEERRIJKE LESSEN

Het varken en de wolf

Een hongerige wolf sloop op zekere dag heel voorzichtig rond 't hok, waarin een groot varken liep met een aantal lekker en mals uitziende biggen.

Het water liep de wolf over de tanden en hij dacht: kon ik daar maar eens eventjes bij wat zou ik smullen.

De wolf was niet dom. Hij stak zijn kop door een opening tussen twee paaltjes, grijnsde zo vriendelijk en knikte het grote varken toe, alsof zy hun lever lang beste maatjes waren geweest.

„Hallo," zei de wolf, „hoe gaat het? Ik zie je hier elke dag in dat hok lopen en ik dacht bij mezelf: toe, wolf, doe nu eens een goede daad. En hier ben ik. Wat zou jij er van zeggen, als je er eens een poosje tussen uit trok naar dat prachtige moeras in de buurt, terwijl ik in jouw plaats op de kleintjes pas?"

Maar het varken was ook niet zo dom.

„Scheer je gauw weg, wolvenpak," knorde het varken. „Ik kan best zelf op de kleintjes passen. Pas jij maar op die van jou en als je naar die van mij wilt kijken doe het dan maar op een behoorlijke afstand."

Waaruit we weer leren, dat we ons niet om de tuin moeten laten leiden door vleiende woordjes en vriendelijke gezichten, maar dat we moeten denken aan de reden waarom iemand zo vriendelijk en tegemoetkomend is. Dat zal ons vaak veel moeite en leed besparen.

Agrepina Maduro	1	BOEK
Elly Day	80	punten
Eric Dovale	95	”
Eddy v. Dongen	95	”
Rudy Vonsee	85	”
Aurelio Martis	75	”
Marléne Berénos	75	”
Theo Vonsee	70	”
Ronald Casseres	60	”
Robert Sanches	60	”
Ivy Dovale	65	”
Waldemar v. Eijma	95	”
Gerlinda Grep	50	”
R. Lopez Penha	45	”
Huub Moeniralm	45	”
Philomena Martina	45	”
Wilda Curiel	65	”
Frans Algra	45	”
Oswin Casseres	55	”
R. Servage	45	”
Lenny Arron	85	”
Albert Davelaar	65	”
Donald Davelaar	65	”
B. Snik	85	”
M. v. Langeveldt	40	”
Ingrid Pluim	50	”
Ronald Pluim	50	”
M. Campagnard	70	”
F. Vijzelman	60	”
Elio Borgschot	40	”
Oscar Day	30	”
Marie L. Caprjles	30	”
Raymond de Windt	30	”
Silvia Maduro	30	”
Hans Gout	30	”
Edmund Perry	40	”
Faustina Frank	30	”
Stanley Davelaar	30	”
Paulientje Vissers	30	”
Hubert Salas	30	”
Vicky Ramos	60	”
R. Devid	30	”
Hannibal Sprock	30	”
G. de los Santos	25	”
Oscar Ugueto	25	”
Ise Dovale	35	”
Frank v. Dongen	35	”
Lilian Chocolaad	15	”
Rotilio Rijsenburg	15	”
Gerrit Albertina	15	”
Elvia Emerentiana	15	”
H. Rijzenburg	15	”
Maria Römer	15	”
Geisla Truideman	15	”
Joice Henriquez	15	”
Erro Villareal	15	”
H. v. Sprang	25	”
Gladys Day	15	”
Marlene Deira	25	”
Jan van Sprang	35	”
A. Natzijl	15	”
Ivan Ramos	35	”
Jean L. van Opstal	40	”
Rodion v. Eijma	50	”
Isidra Borgschot	10	”
Virginia Vonsee	10	”
Vilma Rijna	40	”
Mevris Pijpers	10	”
Carla Flo[illegible]	10	”
Georgetina Pluim	30	”
Edeltrüd Juda	30	”
Paul van Dongen	10	”
Mildred King	20	”
Joyce Perry	20	”
Enny Wever	10	”
Francien Mulder	40	”
Arline Ugueto	20	”
Rene Ugueto	20	”
Harold v. Eijma	40	”
S. Casseres	30	”
Ivy Ignacio	30	”
Orsine Kamperveen	30	”
Delia Arron	30	”
Emerita Gerard	30	”
Jan Masthoff	20	”
Raquiel Ramos	20	”
Adelgonda Juda	20	”
Carlos Kranwinkel	20	”
Roy de Vries	10	”
Merle van Eijma	20	”
Marlene Kamperveen	20	”
Reina Dongen	20	”
Hella Chundro	10	”
Gilbert Reijes	10	”
Iris Dovale	10	”
Aida Dongen	20	”
Norman Ugueto	10	”
Lino Virginia	10	”
George Richardson	10	”
Kiki Bernardus	10	”
Wanda de Freitas	10	”
Jenny Fraai	10	”
Mirtha Casseres	10	”
Franklin Sanches	10	”

Jim is bang, dat de ijsbeer zal binnenkomen en verbergt zich; maar het is Bas, die vertelt, dat een onbekend eiland in zicht is.

Daro volgt hem aan dek en ze zien een eiland, dat geheel met ijs is overdekt. Jim stelt voor, het te gaan verkennen.

Daro stemt toe en hij roeit met Ned [...] naar het eiland. Opeens horen ze geplas [...] kijken uit naar een walrus of een zee[...]

Even verder wijst Ned op iets, dat diep in het water ligt en dat in beweging komt als zij naderen. „Dat kan niet anders dan een onschuldige zeehond zijn," zegt hij.

Maar tot hun verrassing keert het vreemde ding in het water om [...] het blijkt een bootje te zijn met een Eskimo-jongen er in, die lach[...] een vis omhoog houdt.

Dan ziet hij de bijl in Daro's hand en mompelt: „O, o! Gouden bijl; behoort wijs man!" En tegelijk wijst hij naar het eiland.

„Dan brengen wij de bijl terug," zegt Daro. De jongen blijkt hem te begrijpen; hij gaat hen voor en vermaant hen stil te zijn.

Als de Eskimo-jongen hen tussen een [...] rotsen gebracht heeft, rent hij weg me[...] woorden: „Gij wijs man alleen ontmoe[...]

Weldra zien Daro en zijn vrienden een stokoude man onder een overhellende rots zitten. Rustig trekt hij aan een grote pijp. „Dat moet wel de wijze man zijn," zegt Jim.

De man schijnt hen niet op te merken. Opeens slaakt Ned een [...] Gedeelten van de rots laten los en deze schuift naar voren. [...] vliegt vooruit om de man te redden.

Brief van tante Corry

Nou hoor, jullie hebt heel wat geitjes te voorschijn getoverd uit het zoek-plaatje, dat in de „Amigoe" stond. Jamer, dat niet alle neefjes en nichtjes het zoekplaatje uit de krant hebben geknipt en dit aan Tante Corry opgestuurd. In het vervolg moet jullie dat doen, hoor.

Deze keer heeft Tante Corry iedere inzender, die vier geitjes geraden heeft, tien punten er bij gegeven.

Er moest natuurlijk onder de goede oplossers weer geloot worden. Agrepina Maduro was de gelukkige en krijgt dus een mooi boek.

De „Amigoe"-kinderkrant-familie is weer met een nichtje uitgebreid. Jenny Fraai uit de Swammerdamstraat, je bent van harte welkom, hoor. Zorg, dat je altijd meedoet met de rebussen en raadsels. Want je weet, dat je voor iedere goede oplossing tien punten krijgt en wanneer je honderd punten bij elkaar hebt, mag je een mooi boek komen halen.

Ook zijn er twee nieuwe neefjes bijgekomen, nl. George Richardson en Kiki Bernardus van het Mgr. P.I. Verriet Instituut. Luitjes, ook jullie van harte welkom, hoor. Tante Corry zal jullie zo gauw mogelijk eens komen opzoeken.

Edeltrüd Juda vraagt of ze zelf raadsels naar tante Corry mag opsturen. Natuurlijk mag ze dat. We zullen dan wel zien, of die raadsels dan ook geschikt zijn om in de Kinderkrant te zetten.

Tante Corry dankt Marlene Deira voor haar prachtige kleuren-tekening met het leuke onderschrift.

Wanda de Freitas schrijft, dat ze erg blij was met haar gewonnen boek. Wanda, het boek wordt je toegestuurd, hoor.

Neefjes en nichtjes, jullie mo[...] op deze pagina maar eens [...] advertentie goed lezen. Je ku[...] meedoen aan een leuke fo[...] wedstrijd en daarmee mooie pr[...] zen winnen. Niet vergeten, ho[...]

En vergeet ook niet de Lorr[...] puzzle op te lossen.

Als je die ingevuld hebt, moet[...] hem uitknippen en opsturen vó[...] Dinsdag 16 Maart. Want jullie weet het: je kunt er een prachti[...] boek mee verdienen!

Veel groeten en een stevi[...] hand van

Tante Corry.

Raadsel-rijmpjes

A

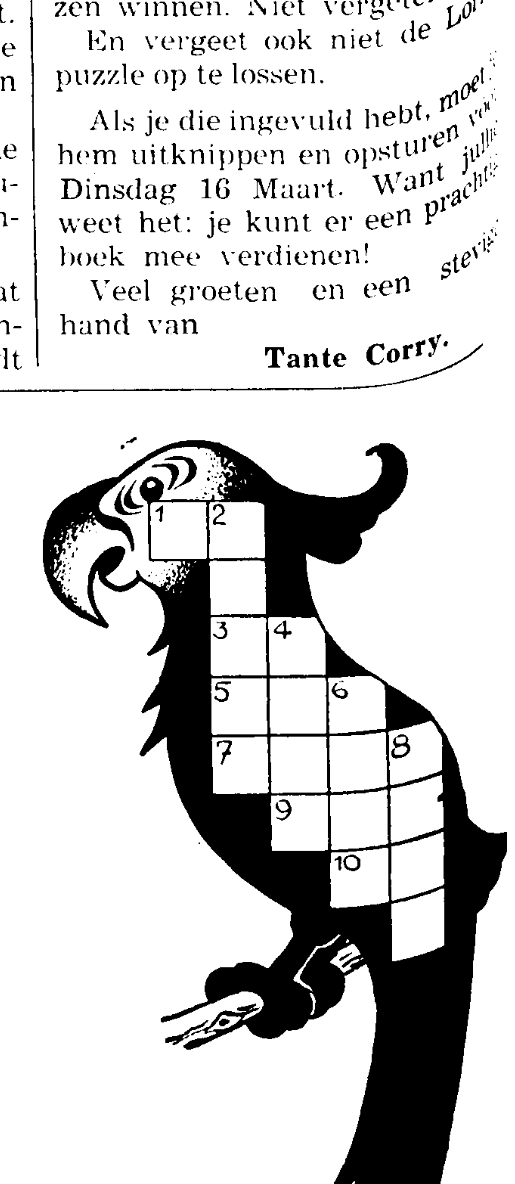
Het is in de vrouw
En niet in de man;
Het is in het bier
En niet in de kan;
Het is in het varken
En niet in het spek:
Het is bij verstandigen
En niet bij de gek.
Wat is dat?

B

Tweemaal R en tweemaal P
En daartussen U en E.
Wie het draagt is rijk gekleed,
Zeg mij nu eens of je 't weet.

C

Ik huppel op een been,
Maar geeft men mij geen slaag,
Dan ben ik lui en traag.
Ja, 'k lig dan als een steen.

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

Oostenrijk en Duitsland zijn het kind van de rekening van Molotovs negatieve reactie op de Westelijke voorstellen, inzake vrije verkiezingen in deze bezette landen. Het publiek in de Oostzone laat zich echter niet onbetuigd en protesteert door middel van affiches en vlugschriften. Het resultaat is echter als dat van een roepende in de woestijn. Op de foto: „Wij willen vrije verkiezingen, hereniging en welstand". Een der affiches, welke in de Oostzone van Berlijn van hand tot hand gaan.

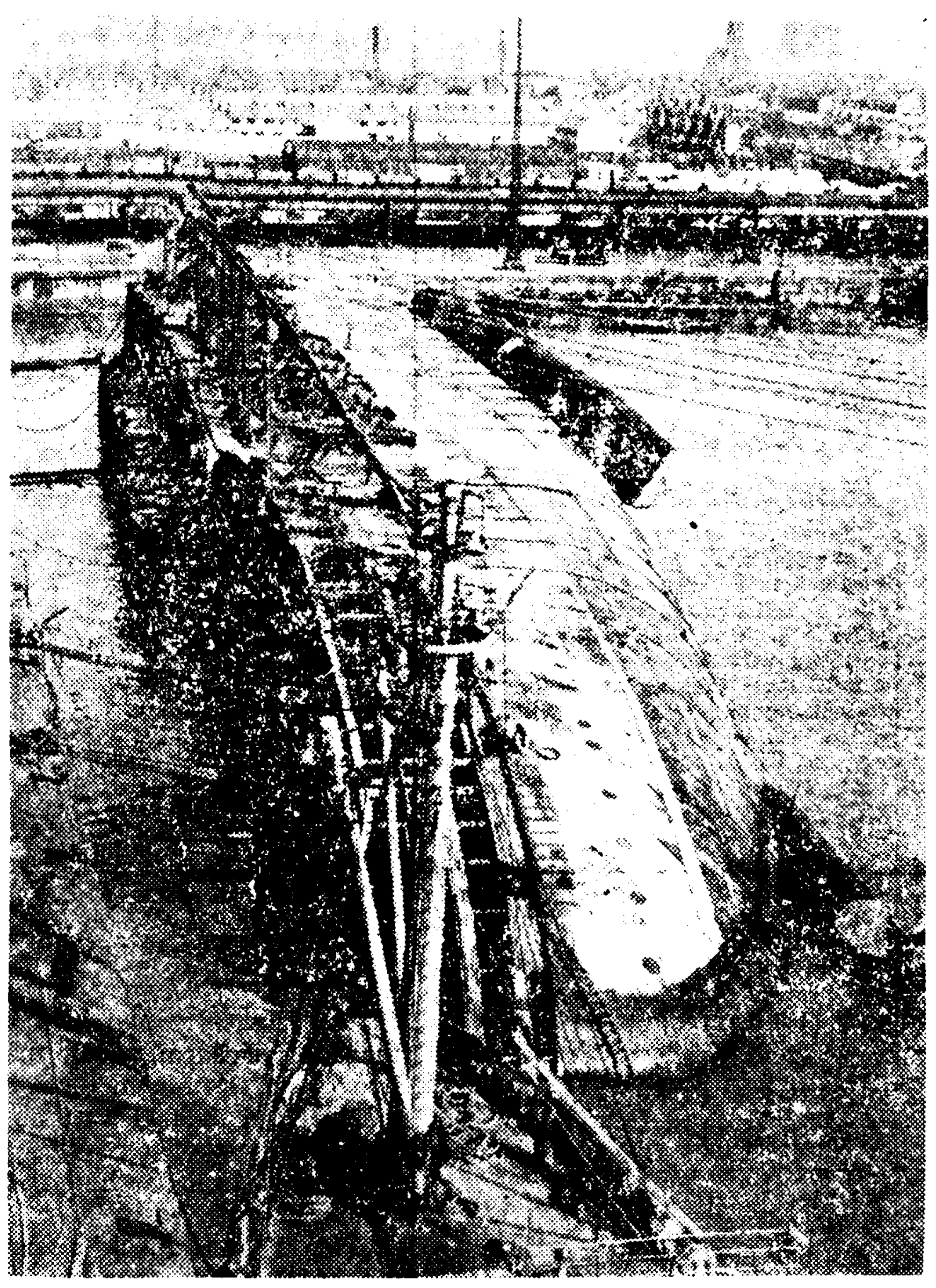
12000 liter gesmokkelde alcohol ging Duitse douane voorbij de neus. In de binnenhaven van Brunsbüttel ligt het Finse scheepje „Ari" met maar liefst 12.000 liter gesmokkelde alcohol aan boord. De Duitse douane kan hier niets aan doen, aangezien de Bondsrepubliek nog steeds niet bij een in- en uitvoer overeenkomst met Helsingfors is aangesloten.

Bloemen in Nederland ondanks guur jaargetijde. In het Westland werd de jubileumtentoonstelling van „Bloemlust" gehouden. De tentoonstelling was ter ere van het 75-jarig bestaan van de afd. Lisse en Hillegom.

In de Grote Bickerstraat te Amsterdam brandde de zakkenhandel van Roseboom volkomen uit. Een overzicht van de brand.

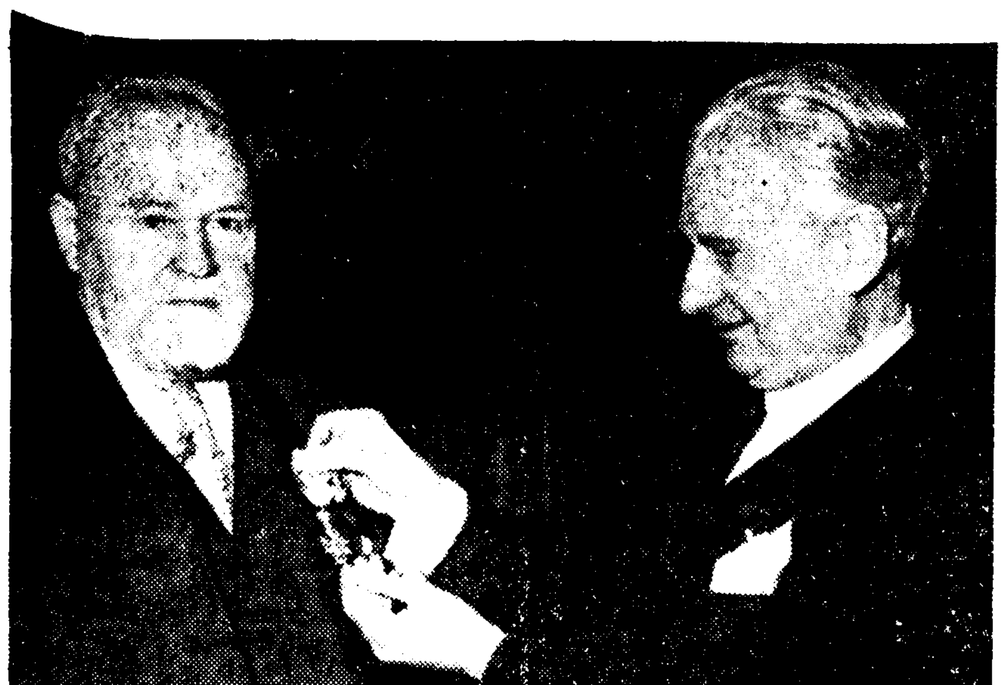
Alle voorbereidselen zijn getroffen om de „Empress of Canada", het schip dat 13 maanden geleden na een felle brand in de haven van Liverpool zonk, weer in normale positie te krijgen.
Op de foto ziet men aan de rechter onderkant van het schip stalen tanks, die 100 ton water bevatten, terwijl onder water soortgelijke tanks zijn aangebracht met grote hoeveelheden gecompresseerd lucht. Hierdoor hoopt men te bereiken, dat het gevaarte makkelijker een kwart slag om zal kunnen maken.

Koning Paul en Koningin Frederika van Griekenland stellen zich voortdurend op de hoogte van de wederopbouw der zo zwaar door aardbevingen getroffen gebieden. Koningin Frederika in een gemoedelijk gesprek met dorpsbewoners van de Ionische eilanden.

Bij de terugkeer van Italiaanse krijgsgevangenen uit Rusland spelen zich vaak aangrijpende tafereeltjes af. Kapitein Franco Magnini, teruggekeerd in zijn woonplaats Udine, troost een moeder, wier zoon als collega-gevangene van Magnini in Rusland is overleden.

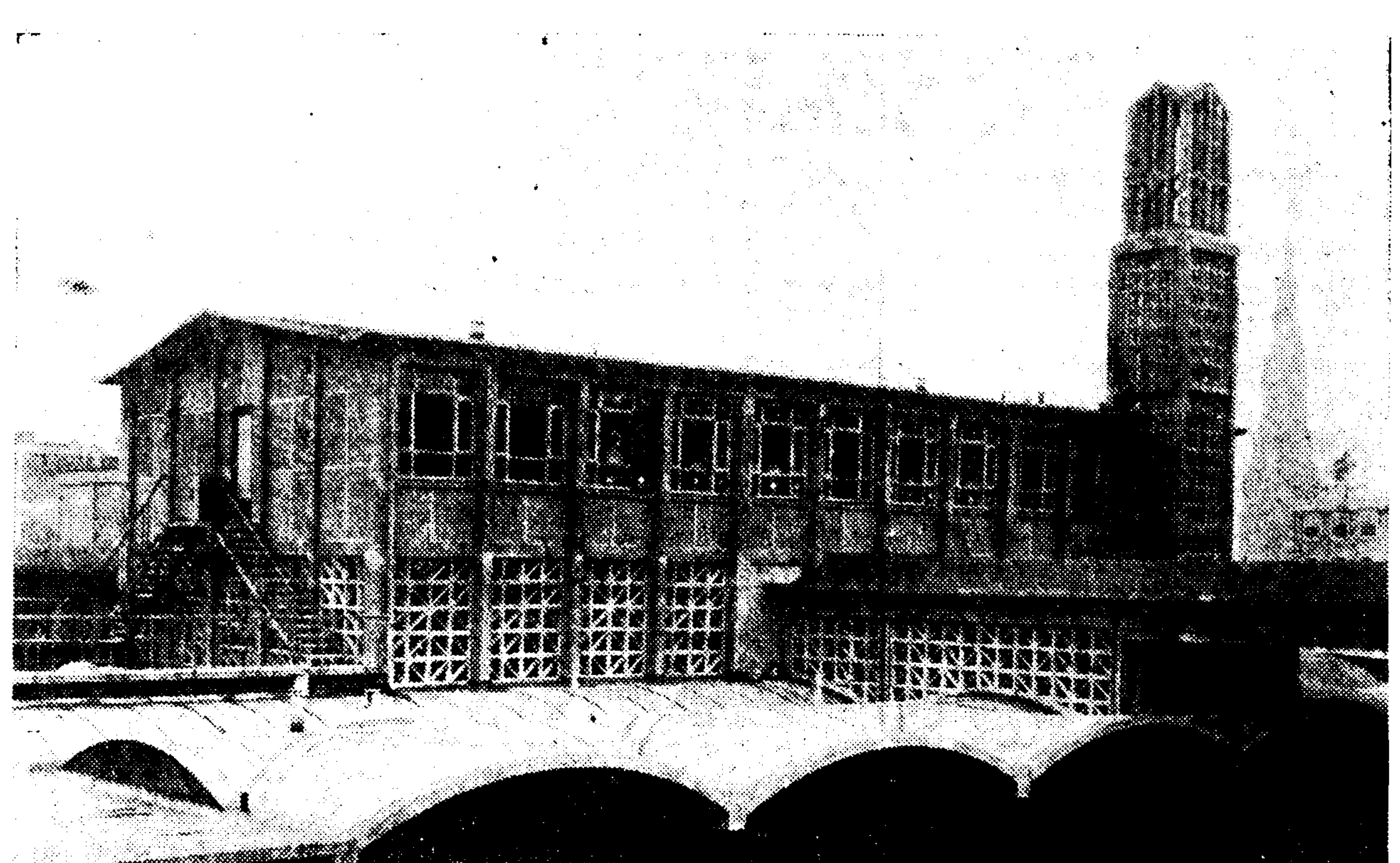
Op de Nederlandse ambassade in Parijs heeft onze ambassadeur, Jhr. Boetzelaer in tegenwoordigheid van vele vooraanstaande persoonlijkheden de insignes van de Orde van Oranje Nassau uitgereikt aan M. Guillou, burgemeester van Caen.

Nanai-vissers zijn bekend om hun uitstekende kennis van de visvangst. Deze speciale vissers, afkomstig uit het Pool-gebied opereren meestal met hun netten onder het ijs, waarin zij op de juiste plaats eerst een gat gehakt hebben. Dat het bij deze vaklieden niet slechts bij „visserslatijn" blijft bewijst wel een der vissers, Semyon Baldy, die zijn vangst niet onder stoelen of banken behoeft te verbergen!

De minister van Economische zaken, Z. Exc. Prof. dr. J. Zijlstra toonde veel belangstelling voor de Russische Moskvitch, toen hij na de officiële opening van de auto-tentoonstelling een rondgang door het Amsterdamse R.A.I. gebouw maakte.

In Arnhem legt men de laatste hand aan het nieuwe station, dat vermoedelijk binnen enkele maanden in gebruik genomen kan worden.

Conserveren van hoornvlies

Londen. — De oogspecialisten van St. Mary's Hospital te Londen hebben meegedeeld, dat zij een nieuwe methode hebben gevonden voor het conserveren van hoornvlies. Zij berust op het beginsel van bevriezen en bewaren op lage temperatuur. Op deze wijze zal men een „hoornvliesbank" kunnen oprichten.

Een subcommissie van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft medegedeeld, dat de Amerikaanse luchtmacht van plan is 136 millioen dollar te besteden voor de eerste phase van de aanleg van luchtbases in Spanje. De eerste phase van het bouwprogram omvat de aanleg van luchtbases, van een stelsel van verbindingen en een buisleiding.

Postverzending in Nederland wordt aanmerkelijk versneld

Den Haag. — In 1952 werden in totaal ruim 87 millioen locale brieven en 358 millioen locale brieven in Nederland verzonden. Dat is tezamen ruim een kwart van het gehele binnen- interlandse briefpostverkeer, waaronder o.a. verder vallen de gedrukte stukken, de nieuwsbladen, enz. Al die stukken komen terecht in de postkantoren. Daar moeten die stukken gestempeld en gesorteerd worden. Dat moet snel gaan want anders gaat er teveel tijd verloren.

Hoe is het nu mogelijk, dit werk te versnellen? De PTT gaat er vanuit, dat er door mechanisatie aanzienlijke resultaten zijn te bereiken.

De Directeur-Generaal van de PTT, de heer Neher en de heer Van Marle van de Technische Maatschappij Marchand-Andriessen hebben belangrijke mededelingen gedaan over de invoering van een z.g. facing-machine, waardoor een belangrijke versnelling in het expeditiesysteem van de postdienst, is te verkrijgen.

Bij het drukken van de Nederlandse postzegels zal binnen korter of langer tijd een zodanige behandeling worden toegepast, dat het mogelijk zal worden de afstempeling van de brieven zeer aanzienlijk te versnellen. Tot voor kort waren de gedachten hierbij gegaan in de richting van metallisering van de postzegel, maar nu denkt men in de richting van een fluorescerende, een oplichtende stof. Druktechnisch is gebleken, dat er geen bezwaren zijn.

De versnelling bij de expeditie van de poststukken zal bereikt worden door het in gebruik nemen van een machine, welke in nauw overleg met de PTT, ontwikkeld is door de Technische Maatschappij Marchand-Andriesse in Den Haag. Deze machine heeft de naam van opzet-machine of facing machine.

Tot nu toe was het noodzakelijk, dat, nadat de poststukken in de postkantoren op tafels waren uitgestort, deze stukken door personeel werden „opgezet", d.w.z. zodanig werden geplaatst, dat ze met de adreszijde naar voren kwamen te liggen.

Eerst daarna was het mogelijk over te gaan tot het stempelen en het sorteren van de stukken. Op het ogenblik zet één man zo'n 2000 tot 3000 brieven per uur op; dit werk zal nu aanzienlijk versneld kunnen worden daar de ontworpen machine per uur 15.000 tot 20.000 brieven per uur opzet.

De facing-machine is thans nog niet practisch in gebruik. Maar principiële moeilijkheden zijn niet meer te overwinnen. De Directeur-generaal van de PTT kon mededelen, dat deze machine op de zeer grote en middegrote kantoren de standaardmachine zal worden voor dit werk. Bij de inrichting van de nieuwe postkantoren in Amsterdam en Utrecht zal men deze machines gaan gebruiken.

In het buitenland heeft men in het algemeen op dit terrein nog geen vordering engemaakt, zodat het niet uitgesloten moet worden geacht, dat de facing-machine ook op de duur in het buitenland zal worden gebruikt

Dezer dagen was het 10 jaar geleden, dat Nijmegen door een bombardement werd getroffen. Burgemeester Mr. Ch. M.J.H. Hustinx legde, nadat twee minuten stilte in acht genomen was, een krans aan de voet van het monument op het Plein 1944.

Het aantal slachtoffers door verkeersongelukken

's-Gravenhage. — Uit een verslag van een studie van de Wereldgezondheidsorganisatie naar het aantal sterfgevallen in vijftien landen blijkt, dat in de leeftijdsgroep van 15 tot 24 jaar meer personen door het verkeer omkomen dan door enige andere oorzaak.

Het percentage is het hoogst in Nieuw-Zeeland, waar 43,2% van de sterfgevallen van mannelijke personen in de genoemde leeftijdsgroep te wijten is, aan verkeersongevallen. In Nederland bedraagt het percentage voor dezelfde categoriegroep 19,7 in de Verenigde Staten 34,1 en Engeland en Wales 27; in deze leeftijdsgroep staat het aantal mannelijke tot het aantal vrouwelijke slachtoffers als vijf staat tot één.

Ook blijkt uit het verslag, dat gemiddeld van elke honderd mannelijke slachtoffers van het verkeer er zeventig door ongelukken met auto's worden gemaakt. Voor vrouwen bedraagt dit getal 77. Voor mannen is dit cijfer het hoogst in Australië, 81,1, en voor vrouwen in de Verenigde Staten 90,4.

De slachtoffers van ongelukken met auto's zijn voornamelijk voetgangers en wielrijders.

Een vergelijking van het aantal sterfgevallen door het verkeer met dat door tuberculose leert, dat in een aantal landen deze cijfers even hoog liggen, aldus het verslag. Ook toonde het onderzoek aan, dat bij het verkeer, evenals bij andere doodsoorzaken, op oudere leeftijd het aantal sterfgevallen toeneemt.

In bijna alle landen, waar het onderzoek werd verricht, komen naar verhouding meer motorrijders in de leeftijdsgroep van 15 tot 24 jaar om dan in welke andere leeftijdsgroep ook.

Richard Pape de schrijver van het boek „Met hand en Tand", journalist van beroep hield een persconferentie om het Nederlandse volk duidelijk te maken hoe dankbaar hij is voor de hulp hem geschonken tijdens de oorlog, nadat hij boven de Gelderse Achterhoek werd neergeschoten (najaar 1941) op de terugweg van Berlijn. Door de hulp van vele goede Nederlanders wist hij Leiden te bereiken waar hij echter door de Gestapo werd gearresteerd. Bovengenoemd boek van de hand van de schrijver is een relaas van alles wat hij hier en ook later in Duitsland heeft medegemaakt. Richard Pape tijdens de persconferentie in het I.C.C. te Amsterdam, voor een landkaart waarop zijn tochten zijn aangegeven.

Onmoderne gedachten

De Grote Vasten, waarvan wij nu de eerste volle week ingaan, is een tijd van boete, offer en gebed. Dit mag wel als algemeen bekend worden verondersteld. Toch is het te vrezen, dat men, wanneer het erom gaat nu eens precies onder woorden te brengen, waarom dat eigenlijk zo is, meestal in algemeenheden blijft steken. In een kort bestek als dit is het natuurlijk ondoenlijk dit onderwerp uitputtend te behandelen. Maar de hoofdzaak kan toch wel even worden aangestipt en die is zó belangrijk, dat ze, goed begrepen, van wezenlijk gewicht is voor ons geestelijk leven.

Wij noemen de Vasten bij uitstek een tijd van boete, offer en gebed. Waarom? Omdat wij door boeten, offeren en bidden de zonde zoveel mogelijk moeten trachten goed te maken. Nu leven wij echter in een wereld, waarin juist deze woorden bijzonder onmodern aandoen. Boeten, offeren en zonde zijn begrippen, waarvoor de moderne wereld geen begrip meer heeft, die „uit de toon" vallen, waarover men liefst maar niet praat. Dan wordt men ook niet op een lastige manier herinnerd aan wat er in ons geweten toch nog leeft over de noodzakelijkheid daarvan. Als dit nu onder gelovigen al zo is, die ongemerkt werkelijk besmet worden met de „geest van de wereld", hoeveel te meer moet dat dan wel het geval zijn voor degenen, die in hun leven aan God geen plaats inruimen? Voor hen heeft het begrip „zonde" zijn wezenlijke betekenis verloren. Gebruiken ze dat woord, dan heeft het meestal niet meer inhoud dan een tekortkoming of overtreding, die de mens, door wie ze begaan wordt, in mindere of meerdere mate blameert. Hoe men er ook over denkt, men komt in elk geval niet boven zuiver menselijke opvattingen uit. En dat is nu juist een wezenlijke miskenning van de aard der zonde.

Voor een echt gelovig mens is de zonde het allerergste, wat er op aarde bestaat. Van deze waarheid dienen wij uit te gaan, willen wij iets begrijpen van de ernst van de Vasten. Dit is niet zo maar een of andere vrome praat, dit is de echte, bittere werkelijkheid, die wij kennen uit de goddelijke Openbaring, uit de H. Schrift, uit de onfeilbare leer der Kerk.

Om dit goed te begrijpen moeten wij teruggaan tot het wezen van God en tot het scheppingsverhaal. God is de absoluut Heilige, de volmaakt Vlekkeloze, het ongeschapen Licht van goedheid, schoonheid en waarheid. God is Liefde en uit Liefde heeft Hij de mens geschapen en hem deelachtig gemaakt aan Zijn eigen goddelijke natuur. In eeuwige jeugd zou de mens eerst een tijd op aarde leven en daarna opgenomen worden in de nimmer eindigende gelukzaligheid van de hemel, in de onmiddellijke aanschouwing van de Alheilige en Algoede. Deze om niets geschonken gaven moest de mens echter verdienen, en de proef daartoe heeft hij niet doorstaan. Met het gevolg, dat hij voortaan moest leven in vijandschap met God, te lijden zou hebben van zijn ongeregelde begeerlijkheid en sterven moest. De Verlossing heeft wel in beginsel de mogelijkheid tot een nieuw heil geschonken, maar de gevolgen van de eerste zonde blijven bestaan.

De bedoeling is wel, dat de mens met de hulp van Gods genade zoveel mogelijk zijn oorspronkelijke staat van onschuld terugverwerft, maar zijn vrije wil stelt hem in staat dit niet te doen. Zijn eigen begeerlijkheid en de kwade invloed van de duivel en de wereld zijn ernstige beletsels voor het werk der heiliging. Zodat in feite de wereld-in-het-algemeen, in plaats van zich helemaal tot God te wenden, zich juist van Hem afkeert. In de moderne wereld is God, naar een bekend woord, de grote Afwezige geworden, zeer tot schade van de gezamenlijke en afzonderlijke mensen. Zodat wij in waarheid kunnen zeggen, dat „de" wereld eigenlijk voortdurend in staat van doodzonde leeft! Dus precies het tegendeel van wat God bedoelde.

Nu moeten wij hier nog bij denken, dat God de mensheid als een eenheid heeft geschapen, zowel in natuurlijke zin als ook in de bovennatuurlijke orde der genade. Volgens Gods bedoeling moet die eenheid „goed" zijn. Zij is helaas het tegendeel. De zonde immers verstoort de eenheid. Daarom mogen wij de zonde ook nooit beschouwen als alleen maar een persoonlijke overtreding van Gods wil met alleen maar gevolgen voor ons zelf. De hele mensheid lijdt eronder, omdat zij de eenheid van alle mensen in de weg staat. Evenals een goede daad ten goede komt aan het geheel, zo lijdt ook het geheel onder een kwade daad, omdat deze de definitieve eenwording van het geheel tegenhoudt.

God ziet de mensheid als een geheel. Zo was zij oorspronkelijk bedoeld, zo kan zij weer worden sinds de Verlossing. Maar alleen, als elk afzonderlijk zijn uiterste best doet om zo goed mogelijk te zijn. Men zegt wel eens, dat alle mensen voor elkander verantwoordelijk zijn. Dit is letterlijk waar en te begrijpen vanuit het boven gezegde over de eenheid.

De zonde is daarom ook een zeer ernstige belediging van God, een zeer ernstige verstoring van de door God gewilde orde. En omdat alle goed enkel en alleen van God is te verwachten, ligt het voor de hand, dat onze voornaamste bezigheid moet zijn God te verzoenen voor het onnoemelijk vele kwaad, dat in de wereld, onder de mensheid, door ons zelf, geschiedt. Vanuit deze gedachte heeft de Kerk dan ook een bijzondere boetetijd ingesteld, n.l. de grote Vasten, waarmee natuurlijk niet is gezegd, dat boeten alleen in de Vasten thuis hoort. Integendeel: ons hele leven behoort eigenlijk voortdurend één grote boetetijd te zijn, zowel voor ons zelf als voor al onze medemensen.

Als de zaken zo staan, kan men toch wel begrijpen, dat nooit of nimmer het begrip boete uit de tijd kan zijn. Omdat de zonde nooit uit de tijd is. Omdat Gods oneindige Majesteit, Gods almacht, van Wie leven en dood uitsluitend afhankelijk zijn, onophoudelijk beledigd wordt. Daarom moet er ook onophoudelijke genoegdoening gegeven worden. Omdat in de letterlijke zin van het woord het welzijn van heel de schepping daarmee staat of valt.

Verder kunnen wij voor vandaag daar niet op in gaan. Maar als men dit goed begrepen heeft, zal het wel duidelijk zijn, dat niets zo mis is, als van on-modern te spreken in verband met zonde, boete en offer.

Klopjachten op Portorikeinse Nationalisten

Chicago. — De politie heeft vandaag bij klopjachten naar leiders van de Portorikeinse nationalistische beweging in Chicago vijf Portorikeinen aangehouden. Ook in New York zijn arrestaties verricht.

Luitenant William Walsh, die belast is met het onderzoek, wilde niet meedelen, wat er met de vijf aangehoudenen zal worden gedaan. Zij zullen ter verhoor aan de F.B.I. (de federale recherche) worden overgedragen. Hun wordt formeel niets ten laste gelegd.

De commissaris van politie, Timothy J. O'Connor, heeft de politie instructie gegeven iedere Portorikein aan te houden voor nader onderzoek, die iets van de nationalistische beweging afweet. De Portorikeinse bevolking van Chicago telt ongeveer 20.000 zielen, die over de gehele stad verspreid zijn. Dit besluit is genomen, nadat mevrouw Alvin E. Rose de politie had ingelicht, dat zij over de telefoon van onbekende Portorikeinen dreigementen had ontvangen, bestemd voor haar man, die commissaris voor de welzijnszorg in Chicago is.

Volgens mevrouw Rose heeft haar man zich de toorn van sommige Portorikeinen in Chicago op de hals gehaald door onlangs te suggereren, dat de werkloze Portorikeinen beter naar hun land kunnen worden teruggezonden dan hun onderstand uit te keren ten koste van de stad.

1704 **Tom Poes en de wens werkster**

1816 Heer Bommel begreep, dat het nu zijn beurt was, om een taart te vervaardigen. De markies en zijn vrienden zaten hem uit de hoogte op te nemen, terwijl ze, al proevend, met verheerlijkte gezichten het baksel van de Cantecler tot zich namen. Zelfs Tom Poes en de werkster Wijmpje gaven toe, dat het wel iets heel bijzonders was en dat het niet mee zou vallen, iets te maken dat beter was.

„Een Frans smaakje, zogezegd", zei Wijmpje. „Niet, dat ik van die lif-laf houd, maar het is evengoed knap gedaan."

Heer Ollie gromde wat. Hij had onder veel gestommel en gerinkel van vallend vaatwerk een drabbig mengsel klaargekregen, dat hij nu aanmengde met wat bakmeel en keukenstroop.

Ontevreden bezag hij enige tijd zijn werk en schoof het toen morsend in de oven.

„Parbleu! Een aardig geval!" sprak de markies. „Een frommeltaart zonder twijfel?"

De secondanten lachten beschaafd achter de hand en Heer Ollie liep rood aan. „Ik wou voor een lief ding, dat het een goeie was!" mompelde hij. „Dit is een onmogelijke toestand voor een heer!"

Op deze woorden volgde een licht geritsel en Tom Poes merkte op, dat de plek waar de werkster al die tijd gezeten had, plotseling leeg was. De anderen hadden dit niet zo in de gaten, maar Tom Poes dacht er het zijne van. Hij was dan ook de enige die niet verbaasd was, toen heer Ollie na een poosje de oven opende en daaruit ademloos en met uitpuilende ogen een kolossale taart te voorschijn trok.

„Dat is niet gewoon!" Wat een geur! Wat een baksel! Het is een herentaart!"

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL

door E. J. RATH

40)

„Je begrijpt het niet goed, Ross," zei ze dromerig. „De dingen zijn ook zo veranderd. Ik geloof niet, zie je, dat ik ooit helemaal gelukkig zal worden. Er zijn zo ontzettend veel dingen, die de moeite van het bestuderen waard zijn. Maar ik wil niet langer beroemd zijn.... of beroemd worden, zoals vroeger. Alles wat ik wil zoeken en wat ik wil leren vinden, dat is geluk, zoals dit geluk is. Ik begin nu pas te leven, Ross, heus, mijn hele sterrenkundige carrière kan me niet meer schelen."

Ze zwegen een poos.

„Ross," vroeg ze plotseling, „zouden wij de Miriam kunnen kopen?"

„Kopen?"

„Ja, ik denk, dat ik er geld genoeg voor heb. Ik zou haar zo graag willen hebben."

„Wat zou je er mee willen doen? Expedities ondernemen naar Kismet?" vroeg hij plagend.

„Nee, reizen. Je hebt me hongerig gemaakt, Ross, naar vreemde, mooie landen en allerlei avonturen. Ik zou graag overal heen willen, waar jij geweest bent. Jij de stuurman en ik de kapitein. Zou het kunnen, zeg?"

„Als je denkt, dat je haar van Carragher kunt aftroggelen?"

„O, ik zal er zo mijn best voor doen," riep ze enthousiast uit. „Ik voel me naast jou zo klein en dom, Ross. Ik heb het gevoel of ik eigenlijk niets weet. Denk je eens in, mijn leven lang heb ik naar de sterren gekeken, het wordt wel tijd om nu eens naar de wereld te kijken. Eigenlijk ben ik heel slecht opgevoed, zie je. Ik ben dom, heus, ik méén het. Wil jij mijn opvoeding in handen nemen, Ross?"

„Wil je heus het sterrengedoe er aan geven?"

„Ja. O, natuurlijk zal ik er wel eens aan denken, dat kan ik nu eenmaal niet helpen. Maar het zal op de achtergrond blijven, jongen. Een geleerde kan ik niet meer worden. Ik zal van mijn leven geen asteroïde meer ontdekken. En ik zal er niet naar zoeken ook. Ik ga landen zien en allerlei mensen.... en.... en ik ga Ross Ames ontdekken."

„We zullen het samen doen," riep hij enthousiast uit. „We zullen samen de Miriam kopen en de wereld rondzeilen."

„Het zal ons huwelijkscadeau zijn," zei Jessica. „Ik...."

„Maar ik zal er ook mijn aandeel in hebben," viel Ames haar in de rede. „Ik heb wel niet zo'n bende geld, maar...." Plotseling brak hij zijn zin af. „Jandoppie in de maneschijn, wat zanik ik toch," riep hij uit. „Heb ik dan geen komeet? En heb ik dan niet de mooiste ster, die er ter wereld bestaat?"

Zijn armen sloten zich vaster om „zijn ster".

„En hoor eens, meisje, nu we het toch over die komeet hebben: je wou haar niet als verjaardagscadeau hebben.... nu krijg je haar als huwelijkscadeau."

„Dat is goed!" zei Jessica, terwijl ze zich genoeglijk in zijn armen nestelde. „En het leuke is, Ross, dat ze toch de komeet van Ames blijft heten."

HOOFDSTUK XXIII

De terugkeer van de Miriam

In alle vroegte liepen ze 's ochtends het strand langs en zochten met verlangende ogen de horizon af, zover ze maar zien konden. Hoewel ze wisten, dat de schoener op z'n vroegst vandaag zou terugkeren en het thans nog schemer was, voelden ze zich toch teleurgesteld, toen ze niets zagen dan water en lucht.

„We zijn al te ongeduldig," zei Ames. „We zullen hier in ieder geval vandaag nog moeten blijven, misschien zelfs wel tot morgenochtend."

„O, ik vind het heus niet zo heel erg, Ross," trachtte Jessica dapper te zeggen. Maar in stilte maakte ze zich ongerust over hun hulpeloze toestand. Wanneer de schoener iets overkomen was, zou dat voor hen beiden maar één gevolg hebben: de hongerdood. En heel lang kon die dan niet uitblijven. Het eiland had hun niets te bieden.

De vlag, die op de top van de klip bevestigd was, hing slap omlaag in het morgenlicht; er was zo goed als geen wind.

Na het ontbijt klom Ames opnieuw op de rotsen en hield een nauwkeurige inspectie van de horizon. Tevergeefs! Ontbijt!

Zes crackers ieder en zoveel water als ze maar hebben wilden. Terwijl ze dit droge kostje gretig en gulzig naar binnen werkten, dachten ze aan de voortbrengselen van Jasper's kookkunst, die aan boord de ontbijttafel letterlijk sierden. En Jasper, de kok, die zo vaak afgesnauwd en uitgebulderd werd, kreeg een grootse waardigheid als eens de opperkok van Lucullus gehad moet hebben.

O, wat ze niet doen zouden voor een omelet, een appeltaart a la Jasper.... een kopje koffie met slagroom, zoals Jasper die klaarmaakte.

Liefelijk visioen! Gevaarlijk fata morgana!

„Luister eens, Ross!" zei Jessica ineens, terwijl ze haar hand op zijn arm legde. „Hoor je óók wat?"

Na een ogenblik van gespannen luisteren schudde hij het hoofd.

„Maar daar is het alweer.... hoor maar!" fluisterde ze nerveus.

Ja, nu hoorde hij 't ook.

Een zacht geluid van iets, dat over het zand schuurde, even later de klank van een menselijke stem.

„Een boot van de Miriam.... 't kán niet anders," riep Ames uit.

Hij sprong overeind en holde naar de borstwering aan de zuidkant. Jessica volgde en strooide onder 't gaan schandelijk verkwistend haar crackers over het strand.

Hun harten bondsen wild, in hun ogen glansde het licht van blijde verwachting.

Toen ze de klippen genaderd waren, zag Ames een hoofd over de rand verschijnen.... een paar schouders volgden. De plompe romp van een zeer zwaar man trok zich op tot over de borstwering van rotsen. Half glijdend, half vallend rolde hij neer op het zand en bleef bewegingloos liggen, vlak voor de voeten van Ames.

Toen, uiterst langzaam, hief hij zich op en keek hem aan.

Het was.... kapitein Carragher!

Jessica uitte een scherpe kreet, toen ze hem herkende, en Ames deed een stap achteruit en staarde hem verbijsterd aan.

Het gezicht van de kapitein was roder dan ooit. Zijn borstelige baard was lang en ongekamd, zijn staalblauwen ogen hadden hun glans verloren en keken suf en wezenloos naar hen op uit hun holle kassen. Ze zagen zijn lippen bewegen.

„Water...." mompelde hij met dikke tong.

„Carragher...." mompelde Ames ontzet. „Hoe kom jij hier?"

„Water...." mompelde de man aan hun voeten, en hij opende met moeite zijn droge mond.

Jessica kwam het eerst tot bezinning. Ze snelde naar een van de reservoirs en haalde een hoed vol water.

Carragher nam de geïmproviseerde kop met bevende handen van haar over en dronk gulzig de gehele inhoud achter elkander leeg. Toen liet hij de hoed op het zand vallen en keek stompzinnig op naar Ames en Jessica.

Ames vond zijn spraak terug.

„Hoe ben je hier gekomen?" vroeg hij.

„Met de sloep...."

De stem van de kapitein, die eens zo zwaar en diep was geweest, klonk fluisterend en onzeker. Hij voltooide zijn verklaring, door met de duim over zijn schouder naar de klippen te wijzen.

Ames rende naar de rotsen en trok zichzelf omhoog tegen de wal.

„Diggs en Kolmeyer zijn hier ook!" riep hij. „Nog meer water, Jessica!"

Ze vulde opnieuw haar zonnehoed en reikte hem over aan Ames, die zich aan de andere kant neer had laten zakken. Jessica volgde hem.

De sloep was nog een vijftig meter van hen af. Diggs lag er naast op de grond, zijn hoofd hing slap ter zijde. Kolmeyer hing voorover op een der roeibanken. Moeizaam hief de stuurman het hoofd, toen hij de naderende voetstappen hoorde. Hij maakte een zwakke beweging naar het water, dat Ames hem voorhield. De verstekeling liet hem drinken tot de hoed halfleeg was en wendde zich toen tot Kolmeyer. De matroos was niet bij bewustzijn, maar toen ze hem optilden en op de rug legden, trilden zijn oogleden en kwam er een kreunend geluid uit zijn mond.

Ze gooiden water over zijn gezicht en toen dat niet hielp, brak Ames met geweld zijn kaken open. Jessica liet wat druppels van de lang ontbeerde vloeistof tussen zijn lippen glijden. Zijn tong was ontzettend gezwollen en toen hij eindelijk begon te drinken, was het met heel veel moeite.

Ze tilden hem op en zetten hem naast Diggs op het strand.

„We zullen hun straks nog wat meer water geven, maar niet te veel. Dat zou gevaarlijk kunnen zijn," zei Ames.

„O, Ross!" fluisterde Jessica ontzet. „De arme stakkers! Zouden ze helemaal van Redbird zijn gekomen in die open boot?"

„Dat moet wel."

„Maar waarom toch?"

„Dat zullen we gauw genoeg te weten komen. Wacht maar tot Carragher in staat is om te praten."

En Jessica sprak de vrees uit, die al in haar opgekomen was, zodra ze Carragher herkend had.

„Denk je, dat ze ons kwaad zullen doen, Ross?"

„We zullen hun voor zijn," antwoordde hij kortaf.

Hij onderzocht de sloep en vond geen andere vuurwapenen dan de buks, die hij Carragher destijds meegegeven had. Er waren patronen in. Hij gaf de buks aan Jessica en ging door met zijn inspectie. Twee lege watervaatjes vertelden hun verschrikkelijk verhaal. Voedsel was er nog meer dan voldoende aan boord. Hij legde beslag op een blik geconserveerd vlees en wierp het haar toe. Jessica begon dadelijk haar ontbijt te voltooien en monterde daar zichbaar van op. Ames doorzocht ook de zakken van Diggs en van de matroos. De stuurman bezat niets dat in de verste verte op een wapen leek, maar hij nam het mes van Kolmeyer en liet dat in zijn zak glijden.

„Laten we nu weer eens naar Carragher gaan kijken," zei hij. „Deze twee kunnen voorlopig voort."

Carragher zat op het strand en keek wezenloos om zich heen.

„Geef me nog meer water...." mompelde hij, toen hij hen zag naderen.

Ames bracht hem nog een kleine portie en terwijl Carragher dronk, zag de verstekeling, dat een canvaszakje tussen de knieën van de kapitein lag.

Nauwelijks kreeg Carragher in de gaten waar Ames blikken op gericht waren, of hij greep met beide handen het buideltje vast en drukte het tegen zich aan.

„Zo, je hebt dus gekregen wat je hebben wou?" zei Ames rustig.

De roodbaardige boeman van de Miriam keek naar hem op met 'n geniepige blik en morrelde in zijn broekzak. Ames sprong naar hem toe, greep de gevaarlijke hand bij de pols en trok de revolver te voorschijn.

„Die zal ik wel voor je bewaren," grauwde hij. „En je hoeft je over dat geval dáár niet bezorgd te maken. Ik zou jouw paarltjes voor geen geld van de wereld willen hebben."

Er was vrees en achterdocht in Carragher's ogen, toen hij 't zakje wegmoffelde en in zijn overhemd trachtte te duwen.

„Zo gauw je wat opgeknapt bent, zullen we eens verder praten," besloot Ames bars.

Jessica en hij trokken zich wat terug. Ze spraken gedempt, zodat Carragher hen niet had kunnen verstaan, als hij daar al zijn best voor gedaan had. Maar dat deed hij in het geheel niet.

Ze brachten Diggs en de matroos nog wat water. Die waren nu zover, dat ze rechtop zaten en hun weldoeners herkenden.

Een half uur later zag Ames, dat Carragher hem wenkte.

„Waar is de schoener?" vroeg de kapitein.

„Hij is niet hier," antwoordde Ames onverschillig. „Maar ik verwacht hem vandaag of morgen terug."

„Niet hier?" herhaalde Carragher. „Wat hebben jullie.... voor de drommel.... er mee uitgevoerd?"

„Die heeft het eiland voor 'n dag of wat verlaten; we hebben malheur gehad."

„Malheur? Wat voor malheur?"

Ames wees naar de bergtop. Met moeite krabbelde Carragher overeind en nu pas zag hij, wat er op Kismet gebeurd was.

„Wel.... hel en duivel...."

„Daar leek het veel op," knikte Ames kalm. „Maar nu eens wat anders. Hoe kom je hier, Carragher?"

De sluwe berekening kwam terug in Carragher's ogen, en zijn hand tastte naar zijn overhemd.

„O ja.... dat je die paarlen hebt, dat weten we nu wel," baste Ames ongeduldig. „Dat is geen nieuws. Men kan iedereen zo wel aan je zien. Mevrouw Thorne en ik hebben geen zin in die mooie dingetjes.... we zullen ze je heus niet afpakken."

Carragher's blik gleed onderzoekend van Ames naar Jessica. Wat hij zag, scheen hem nogal gerust te stellen.

„Ja.... ik heb ze te pakken gekregen," fluisterde hij met een lage, hese stem. „En razend vlug, hoor.... de derde dag had ik ze al. Toen had ik ook genoeg van het wachten.... en ik ging jullie achterna."

„Zevenhonderd mijlen ver?"

Er was bewondering in Ames' stem.

„Ja, zevenhonderd mijlen ver.... in een open sloep," herhaalde Carragher trots. „Da's nog eens zeilen geweest, maatje.... Ik stuurde.... en ik kwam hier terecht, zoals vanzelf spreekt. Nou moet ik mijn schoener terug hebben."

„Kalmpjes aan, mijnheer. Je zult nog een ogenblikje geduld moeten hebben."

Ames zei het bedaard, maar met nadruk.

„Waarom riskeerde je 't allemaal, Carragher? Dacht je, dat we niet terug zouden komen?"

„Ik zei toch dat 't wachten me begon te vervelen.... Diggs wou eerst niet, Kolmeyer wou ook niet.... toen heb ik ze laten voelen, dat ik de baas ben.... altijd de baas, overal de baas. Vraag waar je wil, ze zullen je allemaal zeggen dat Tom Carragher de baas is."

„Hoe lang ben je onderweg geweest?"

„Acht dagen."

Ames floot scherp tussen de tanden.

„Maar hoe komt het dan, dat je geen water had?"

„Verloren.... drie dagen geleden."

(Wordt vervolgd)